

George Floyd'un Öldürölmesi, Güzel Bir Ayaklanma ve İhtiyacımız Olan Devrimden Bir Yıl Sonra: Üç Kritik Ders

Editörün Notu: George Floyd Katledilmesinin birinci yılında, revcom.us'te yayınlanan makaleyi öneminden dolayı türkçeni paylaşıyoruz.

Bundan bir yıl önce 25 Mayıs günü Minnesota'lı pislik polisler George Floyd'un içerisinde hayati acı dolu dokuz dakika içerisinde söküp alırlarken görgü tanıklarının yalvarmalarını ve protestolarını görmezden geldiler.

Siyahi halkın 401 yıldır yaşadığı Kuzey Amerika'da bu hiç de olağandışı bir görüntü değildi. Örneğin başka bir silahsız Siyahinin aşağılık polis tarafından katledilmesini hatırlayacak olursak, 18 yaşındaki Ramarley Graham kendi evinin içerisinde katledilmişti. Bob Avakian, insanlığın kurtuluşu için yeni bir çerçevenin mimarı şöyle demişti:

...bu ülkenin kuruluşunda ve bu ülkedeki hakim güçler için Siyahi halkın insanlığı hiçbir zaman kaale alınmamıştır, hiçbir zaman bir insan olarak değerlendirilmemişlerdir, sadece sömürülecek, ezilecek ve baskı görececek şeyler olarak görölmüşlerdir.

Ancak bu olağan görüntülerden sonra olan şeyler olağandışıydı ve güçlüydü ve bu ülkede gerçek bir devrimin güçlü imalarını içeriyordu. Farklı şehirlerden binlerce insan protesto etmek için sokaklara döküldü. Eyleme geçtiklerinde; tutuklamalarla, polis şiddetiyle ve gerici faşist çetelerle karşılaştıklarında geri adım atmayı reddettiler; binlerin sayısı on binler oldu

ve bütün dünyaya yayıldı. Mücadelenin dalgaları, tartışmalar ve isyan Eylül ayında zirveye ulaştığında artık milyonlar bu işin içerisindeydi; binlerce tutuklandı, bazıları polisler ve faşistler tarafından öldürüldü.

Bu mücadeleden alınması gereken üç kritik ders vardır.

Birinci Ders: Bu Sistem Alaşağı Edilmelidir

Pek çok insan, George Floyd'un vahşice katledilmesiyle beraber beyaz üstünlenmeciliğinin Amerikan toplumunun her katmanına derin bir şekilde yayıldığını öğrendi. Ve hatta bunu deneyimleyenler ve bu ülkenin ırkçı tarihini bilenler dahi bunun ne kadar yola getirilemeyecek bir şey olduğunu ve kapitalist-emperyalist sistemin kendisinin beyaz üstünlenmeciliğini yarattığını öğrendiler.

Ancak daha derine gitmemiz gerekiyor, ulaşmamız gereken nokta beyaz üstünlenmeciliğini doğuran bu sistemin reforme edilemeyeceği. Bob Avakian bunu şöyle anlatıyor:

Beyaz üstünlenmeciliği ve kapitalizm-bu ikisi birbirleriyle iç içe geçmiştir ve bu ülkenin kuruluşundan bu güne kadar birbirlerine çok sıkı bir şekilde ''yapışmışlardır''. Kapitalist sistemi sürdürüp, beyaz üstünlenmeciliğine bir son vermeye çalışmak bu ülkenin bütün dokusunu söküp almaya çalışmaktır. Beyaz üstünlenmeciliği ve kapitalizmin ikisine de son vermek için birini alaşağı edip diğerini muhafaza edemezsiniz.

Bu sistem alaşağı edilmeli ve yerine bütününü yeni bir sistem koyulmalıdır, Kuzey Amerika Sosyalist Cumhuriyeti- bütün baskı biçimlerinden bizi kurtaracak olan radikal olarak farklı ve çok daha iyi bir toplum.

Bu ayaklanmanın yıldönümünde burada paylaştığımız yazılarda Bob Avakian bu durumu güçlü ve bilimsel bir şekilde tartışmıştır. Bu reformdan çok daha farklı bir yoldur ancak bu korkunçlukları gerçekten bitirebilecek tek yoldur ve bu yol

mümkündür.

İkinci Ders: Önderliğe Duyulan İhtiyaç

Beyaz üstünlenmeciliğinin ötesine geçmek ve insanları pek çok farklı biçimde sömüren, ezen ve aşağılayan ve bugün dünyayı yok eden bütün bu sistemin ötesine geçmek için pek çok insan, önderliğe ihtiyaç duyulduğunu hissetmeye başlıyor.

Gerçek Bir Devrim İçin Örgütlenmeye Çağrı Deklarasyonunda devrimci komünistler bu durumu şöyle izah etmişlerdi:

*Bu devrimi gerçeğe dönüştürmek için, bu sistemin sürekli olarak yarattığı delilik ve kaostan içinden ışık tutabilecek ve bu çılgınlıktan ihtiyacımız olan yeni dünya doğrultusunda radikal bir şekilde ileriye giden yolu açabilecek bilimsel yöntem, strateji ve programla önderliğe ihtiyacımız var. BOB AVAKIAN (BA)'NIN ÖNDERLİĞİNE İHTİYACIMIZ VAR. BA, tüm ezilen halkların özgürleşmesi ve tüm insanlığın özgürleşmesi için yepyeni bir çerçeve olan yeni komünizmin mimarıdır. **Bizler BA'nın takipçileriyiz. Ve sizin de BA'nın takipçisi olmanız gerekiyor.** Bu ülkede şu ana dek böyle bir önder olmadı ve şu anda dünyada da böyle bir önder yok. Eğer bir gün özgürleşmek ve bu çılgınlığa bir son vermek istiyorsak, bu önderliği takip etmemeyi göze alamayız.*

Ayaklanma sırasında revcom.us sitesinde bu durumla derinlemesine ilgilenen pek çok makale yayınlandı, 2020'nin başında yayınladığımız bu yazıları şimdi yeniden basarken; bunları okuyun, BA hakkında öğrenin ve şu alıntı hakkında bir düşünün:

Eğer bir gün özgürleşmek ve bu çılgınlığa bir son vermek istiyorsak, bu önderliği takip etmemeyi göze alamayız.

Üçüncü Ders: Devrim İçin Potansiyel Güçler Mevcuttur

Bu ayaklanma bizlere gerçekten de bu ülkede bir devrim için güçlerin olduğunu ve devrim için harekete

geçirilebileceklerini göstermiştir. Bir Çağrı İçin Deklarasyon şu noktaya dikkat çeker:

Ve geçen yaz, her etnisiteden ve cinsiyetten milyonlarca insan, polis tarafından George Floyd ve Breonna Taylor'ın acımasız cinayetlerine yanıt olarak bu ülkenin dört bir yanında haklı bir isyanla ayağa kalktığında, bu devrim potansiyelini güçlü bir şekilde gösterdiler, dünyanın her yerinden farklı ülkelere milyonlarca kişi de bunu destekledi. Ve bu sürecin zirvesinde, tüm ülke, tüm dünya, bu ırkçı cinayetlerin uzun ve devam eden zincirini ve bu ülkenin tüm tarihi ve doğasıyla ilgili büyük soruları tanımaya ve bunlar hakkında konuşmaya mecbur kaldı. Evet, bu güçlü ayaklanma, kısa vadede, anlamsız küçük reformlar için çalışan, kendileri için fon arayan ve bu sistemin yapıları içinde konum arayan insanlar tarafından çıkmaza sokuldu. Ancak bu durum, çok daha büyük ve çok daha iyi bir şeyin -gerçek bir devrimin- olasılığı ve potansiyeli olduğu gerçeğini değiştirmez.

Devrimin tek gücü onlar değildir-gezegenin talan edilmesinden, kadınların ve LGBT'lerin ezilmesi ve aşağılanması, göçmenlere eziyet edilmesinden, imparatorluk savaşlarından ve bu sisteme içkin olan diğer meselelerden endişelenen ve bunları durdurmak için harekete geçen insanlar var.

Bununla aynı anda kendisini çok güçlü bir şekilde hissettiren toplumun yöneticileri arasında beyaz üstünlenmeciliği meselesindeki bölünmeler daha da genişliyor. Bir yandan beyaz üstünlenmeciliğini maskeleyenler varken diğer yanda bunu çok daha aleni ve şiddetli bir şekilde dayatmak isteyenler var. Faşistler- Trump ve onu destekleyenler-ki buna polis gücünün büyük çoğunluğu dahildir- kırbaçlanmış bir şekilde aşırı bir şiddeti hayata geçirdiler. Hala güçlü bir tehdit durumundalar.

Örgütlenmek İçin Çağrı Deklarasyonunda bu meselenin nasıl anlaşılması gerektiğine değinilmişti:

Bu bölünmeler ve çatışmalar, bu sistemin kamuflejında □□büyük delikler açtı, gerçek doğasını ve bunun “dünyanın en büyük ülkesi”, “özgürlüğün parlayan ışığı” ve “özgür dünyanın lideri olduğu” yalanını daha da ortaya çıkardı. Bütün bunlar, bu sistem altında işleri bir arada tutan bağları parçalayarak ve iktidar kurumları dahil olmak üzere toplumdaki bölünmeleri daha da derinleştirerek, giderek daha yoğun hale gelme olasılığı çok yüksektir. Bu çok kötü bir şeye yol açabilir – ya da EĞER bu nadir durumlarda ihtiyacımız olan şekilde davranırsak ve bir şeyleri gitmeleri gereken yere götürmek için savaşırsak çok iyi bir şeye yol açabilir.

Ve burada ‘‘ihtiyacımız olan şekilde harekete geçmekten’’ ne kastedildiği, bunun neleri içerdiği-bu broşürdeki temelde nasıl örgütlenileceği- ve devrimi gerçekten nasıl yapabileceğimiz açıklanıyor. Ancak ve sadece o zaman bu güzel ayaklanmadan; dünya çapında milyarlarca insanın insan gibi muamele gördüğü, beyaz üstünlenmeciliğini ötesinde bir dünya vizyonu ve hedefi gerçekleştirilebilir.

Eğer Yürüdüyseniz...

Eğer yürüdüyseniz, eğer dövüştüyseniz, eğer ilham aldıysanız o halde şu anda size ihtiyaç var. Bu ayaklanmadan bir yıl sonra yapılması gereken gerçek iş hala duruyor. Devrim yapmak ve şu an bunun için örgütlenmek. Bu devrim mümkündür. Aslına bakılırsa bugünün koşulları çok tehlikeli olmakla birlikte buradan milyarlarca insanın boynuna dizini bastıran bu sistemin nihayet bitirilebileceği bir durum olgunlaşabilir.

Bu güzel ayaklanmanın ilk haftasında yaptığı açıklamada BA’dan bir alıntı yapmak gerekirse:

Devrim, neden daha azı için harekete geçelim ki?

BAsics Üzerine: Devrimin El Kitabı, Örgütlenme İçin Büyük ve Gerekli Bir Araç

Editörün Notu: Çevirisini aktardığımız aşağıdaki açıklama ilk kez 13 Temmuz 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmış bir okur mektubudur. Bu mektup özellikle George Floyd protestoları döneminde sahada devrimci çalışmalarını aktif bir şekilde yürüten yeni komünizm taraftarlarının önemli bir araç olarak kullandıkları Bob Avakian'ın konuşma ve yazılarından oluşan BAsics çalışması üzerinedir. Devrimin el kitabı olan BAsics, kısa bir süre içinde Türkçe olarak basımını El Yayınları'ndan gerçekleştirecektir. Açıklamayı okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/656/on-basics-from-the-talks-and-writings-of-bob-avakian-en.html>

“BAsics: Bob Avakian'ın Konuşma ve Yazılarından” Üzerine

Pek çok defa BAsics'in devrim için bir kılavuz olduğu söylenmiştir, ve bu doğrudur. Ancak bu gerçeği sürekli göz ardı etmekteyiz. Devrimci komünistler, BA'nın sözlerini sıklıkla ve çoğu zaman da ajitasyon ve tartışmalarda çok iyi bir şekilde kullanırlar, ve bu çok önemli bir şeydir. Bu genel olarak, insanların komünizm biliminin içine adım atmalarını, BA'nın önderliğini takdir edebilmelerini sağlayan bir kılavuz olmaktan farklıdır.

Zamanında sivil haklar hareketinin bir parçasıydım; o şekilde düşününce “aktivist” belki de radikaldim; ama devrimci değildim. Belirli bir noktada, sadece Siyahi halkın bu ülkede gördüğü muamelenin ötesinde, problemin genel olarak ne

olduğunu daha derin bir şekilde anlamak istedim. Devrimci olmak istiyordum ama bunu nasıl yapmam gerektiği hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Okumak istiyordum ama ne okumalıyım? Marx? Lenin? Bu çok göz korkutucuydu!

BAasics gibi bir kitabın o noktada benim durumumda olan biri için anlamının ne olabileceğini düşünüyorum. Burada, belirli adaletsizliklerle ilgili konuşan, keskin bir şekilde birçok şeyi teşhir eden, radikal şekilde farklı bir dünya tasavvur eden, kendisini okuyan tüm insanları ayaklanıp nefret ettikleri şeylerden kurtulmaları için çağrıda bulunan bir kitap var. Burada insanların soyut fikirleri nasıl kavrayabildiklerine ve bunlara hakim olup olmamalarına bakılmaksızın, BA'nın meselesinin ne olduğunun anlaşılmasını sağlayan sözler var, ayrıca daha teorik ve soyut ahlaki meselelere, felsefe, epistemoloji, önderliğin rolü, devrimci strateji üzerine de kompozisyonlar var. Kitap konuları hiçbir şekilde sulandırmadan, davetkar bir şekilde sunuyor. Konularla etkileşime girebilmek için belirli bir derecede konulara dalabilmek gerekiyor. On yıl önce istediğim tam olarak oydu. Bilmem gereken şeyleri bilmediğimin farkındaydım, fakat öğrenmek için nereye gitmem gerektiğini bilmiyordum.

Şimdi elimizde BAasics var, onu yapılması gereken şeyleri

yerine getirmek için kullanalım! Devrim – Daha Azı Değil! yazan tişörtlerimiz var, Dikkat Noktalarımız, insanları devamlı bir şekilde üye olarak Devrim Kulüplerine katma prosedürü, RNL (Revolution Nothing Less) Showumuz ve BASics var. Tabii ki daha birçok şey var ama tüm bunlar ile gerçekten bu Devrim Kulüplerini, daha yaygın bir şekilde halk kitlelerini organize etmek için yola çıkabiliriz.

Elimizde binlerce ve on binlerce insanın sokaklarda, meydan okurcasına ve kararlı bir şekilde cevaplar aradığı elverişli bir durum var. Kitlelerin dünyayı, ve en önemlisi de BA'nın önderliğini ve bunda yoğunlaşan herşeyi çok daha derin bir şekilde kavramaları için ihtiyaç duydukları şeyi bulabilmeleri doğrultusunda elimizden gelen her şeyi yapalım.

“Devrimin El Kitabı” BASics Çok Yakında Yayınevimizden Çıkıyor! #BASics #Komünizm #BobAvakian
pic.twitter.com/VEbysEUhvP

– El Yayınları (@el_yayinlari) [August 10, 2020](#)

İç Savaş ve Devrim Üzerine

Editörün Notu: Devrimin önderi ve Yeni Komünizm'in mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 15 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/652/bob-avakian-on-civil-war-and-revolution-en.html>

“Radikal Bir Değişiklik Geliyor” makaleme şu dobra açıklama ile başlamıştım:

“Trump/Pence rejiminin deliliklerine cevap olarak bir tür “normalliği” düşünmekten kendilerini alıkoyamayanlar. Unutun bunu, çünkü bu gerçekleşmeyecek!” [\[1\]](#)

Trump (ve Pence) ile uyumlu faşist güçlerin, eğer Trump seçim yoluna gitmezse (ya da Trump seçimi iptal ederse), büyük olasılıkla buna direnç gösterenlere şiddetle tepki vermeye hazırlandıklarından bahsetmiştim. Aslında, 20 yıldan fazla bir süredir, Trump çevresinde toplanan güçlerin faşist doğasını ve nasıl gittikçe iç savaştan bahsettiklerini ve buna hazırlandıklarını analiz ediyorum.

Bu çok ciddi bir meseledir. Ancak son zamanlarda bir yerde okuduğum bir açıklamada daha ciddi bir şey yansıtılıyor – eğer sadece bir taraf (faşist taraf) bir iç savaş yürütürse, o zaman bu gerçekten bir iç savaş değil, cinayet ve soykırım anlamına gelir. Bu durum, Iowa’dan faşist Kongre Üyesi Steve King’in kabaca ifade edildiğini söylemenin başka bir yoludur:

“Millet yeni bir iç savaş hakkında konuşmaya devam ediyor. Bir tarafta yaklaşık 8 trilyon mermi bulunurken, diğer taraf hangi tuvaleti kullanacağını dahi bilmiyor.” [\[2\]](#)

Son zamanlarda, Cumhuriyetçi Parti içindeki güçlü figürler, bu tip faşist pozisyonları ifade etmesinin biraz kaba olduğunu düşünerek King’e sırtlarını döndüler ve King, Cumhuriyetçilerin yeniden seçim teklifinde yenildi. Fakat King’in kabaca ifade ettiği faşist görüşleri ve konumu, Cumhuriyetçi Parti’nin çekirdeği ve onun “tabanı” tarafından da paylaşıyor. Daha önce de belirttiğim gibi, King’in burada alıntılanan yorumunda “belirli bir içgörü” var. King’in alay ettiği insanlar haklı olarak trans bireylerin, geylerin, kadınların ve diğerlerinin haklarını savunurken, aynı zamanda şunu belirtmek gerekiyor:

“Bir kez daha, insanlar etrafta kavga ederken ya da bu baskıya, ya da bu özel baskı, ayrımcılık ve önyargı örneğine karşı bir miktar direnç yükseltirken, Trump/Pence’de

somutlaşan tüm saldırıya katlanmak için toplanmadıklarını görüyoruz. Bir bütün olarak, kendilerini “ilerici” veya “farkında” olarak kabul eden kişilerde, Amerikan şovenizmine yönelik gerçek bir kopuş yaşayamama sorunu bulunur ve bu ciddi bir sorundur. Bu ülkedeki burjuva düzeninin “normlarını” (ve bazılarında bu “medeniyeti restore etme” çağrısı içerirken) faşistler bu “normları” çiğnemeye ve yırtıp atmaya kararlılar.” [\[3\]](#)

Ve büyük resim şu şekildedir:

“Şimdi, göz ardı edemeyeceğimiz bir başka unsur, King’in tarif ettiği şeylerin çoğunun belirli bir şekilde, özellikle ilerici ya da sözde “aydın” orta sınıf insanlara uygulanmasına rağmen, daha temeldeki ezilen halklar ve özellikle de gençler açısından başka bir sorun var – silahlarının şu an birbirlerine doğrultulması büyük bir sorundur. Bu durum gerçek bir devrim için bir hareket inşa ederken radikal bir şekilde dönüştürülmesi gereken bir şeydir.” [\[4\]](#)

Tüm bu durumun radikal bir şekilde dönüştürülmesi gerekiyor – ve çok açık bir aciliyetle bunun yapılması gerekiyor! George Floyd’un Minneapolis’te soğukkanlı bir şekilde katledilmesine tepki olarak patlak veren ve Siyahi erkek ve kadınların devam eden polis cinayetlerinde öfkesi ve protestolar ile bunun potansiyelini bir kez daha gördük. (Ve bu öfke patlamasında stratejik olarak elverişli bir unsur; önemli sayıda Siyahiyi içerdiği gibi, aynı zamanda çok sayıda beyaz da dahil olmak üzere diğer “etnisitilerden” çok sayıda insanı, özellikle de gençliği içermesi durumudur.) *Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz* içinde dediğim gibi böylesi ayaklanmalar çok güçlü bir pozitif güç ve etkiye bulunur ve devrim potansiyelini gösterir ve halk kitlelerinin haklı direnişinin ve isyanının “devrimci anlayışa, kararlılığa ve örgütlenmeye” dönüştürülmesi çok önemlidir. [\[5\]](#)

Tüm bunların temel nedenleri ile başa çıkmak için gerekli olan

devrim için stratejik çalışma açısından bakıldığında, bu kavrayış doğrultusunda hareket etmek de önemlidir:

Toplumun bu faşizmi destekleyen kesimleri ile ona karşı olan bakış açıları arasındaki çatışmalar, önemli ölçüde, devrimci mücadelenin gerçekleştirilmesi gereken sahayı biçimlendiriyor; bu çatışmanın yoğunlaşması muhtemeldir ve şiddetli çatışmalarla daha da patlayabilir ve her durumda devrim ve karşı-devrim arasındaki çok yönlü mücadele bağlamında önemli bir faktör olacaktır. [\[6\]](#)

Devrim ve karşı-devrim arasındaki topyekün mücadele için şu an tam zamanı değildir: bunun için koşullar -en önemlisi, tüm sistemin derin bir kriz durumunda olması ve milyonlarca devrimci insan- henüz ortaya çıkmamıştır. Fakat devrimci bir duruma doğru olan şeylerin gelişimini artırmak ve “hızlandırmak” için acil bir çalışmaya ihtiyaç bulunuyor. [\[7\]](#)
Ve

“bu siyasi savaşın, yönetici sınıfın faşist kesimi tarafından seferber edilen “tabana” karşı cesur ve kararlı bir muhalefetle yürütülmesi gerekiyor – bu durum şu anda kendi başına da önemlidir ve şartlar tamamen olgunlaştıktan ve topyekün mücadele başladığında “halkın iki kesimi arasındaki iç savaş” için önemli bir hazırlık ve önemli bir etkisi olacaktır.” [\[8\]](#)

Ve bu durum şu şekildedir:

“Topyekün mücadele, sadece eski yönetici sınıfın kurumsal güçlerine karşı çıkmak anlamına gelmez, aynı zamanda “halkın iki kesimi arasında bir iç savaşı” içerir. Bu devrimin karşı devrimi yenmesi için gerekli olacaktır. Buna mümkün olduğunca silahlı kuvvetlerin bir kısmını kazanmak da dahildir.” [\[9\]](#)

Karşı taraftaki halkın silahlı kuvvetler de dahil bir kısmını kazanmakla ilgili olarak: Birincisi ve temelde, devrimin gerçek bir mücadele içinde ilerlemesi, insanların düşüncesinde çok güçlü bir olumlu etkiye sahip olacaktır. Bununla birlikte,

devrimci güçlerin kendi taraflarında ve devrimin özgürleştirici hedefleriyle tutarlı bir şekilde savaşılan güçlü bir ahlaki berraklığı ve otoritesi olacaktır. Ve sonrasında özel bazı tedbirler de bulunur – halkın eski toplumdaki bankalara ve diğer finansal kurumlara olan tüm borçlarının iptali gibi. Devrimci güçler, bunların resmi politikaları olduğunu halka bildirecektir. Bu tür politikalar, devrimin temel hedefleri ve devrimin meydana getirmeyi amaçladığı yeni radikal toplumla aynı doğrultuda ve onun işleyişinden kaynaklanır; ve bu tür politikaları bilinir kılmak ve bunları gerçekte nerede ve ne zaman olursa olsun uygulamak, toplumun karşı-devrimci saflara fiilen dahil olmasını engellemede veya ortaya çıkan bölünmeleri doğru şekilde kazanmada önemli bir rol oynayabilir – ya da en azından devrime karşı “dostça bir tarafsızlık” durumu sağlayabilir. Yine de, sert faşist güçler arasında da dahil olmak üzere, nüfusun bazı sert gerici öğelerinin, karşı-devrime inatla ve ölümüne bağlı kalması durumu söz konusu olacaktır; ve devrimci güçlerin, koşullar ortaya çıktıktan sonra topyekün mücadeleyi yürütürken, genel stratejik yaklaşımlarının ve operasyonel ilkelerinin bir parçası olarak bu durumu hesaba katmaları gerekecektir.

Tek taraflı bir iç savaş -yani faşist güçler tarafından nefret ettikleri herkese ve her şeye karşı yürütülen, onları sindirmek ve süpürmek için kararlı bir şekilde yürütülen tek yanlı bir iç savaş- felaket olur. Bu faşistlerin hedeflerine ulaşmak için gerekli gördüklerinde kesin olarak böyle bir iç savaş yürütmeye hazır oldukları gerçeğinin göz ardı edilmesi, yalnızca sadece böylesi bir felaketi daha da muhtemel hale getirecektir. Ve Demokrat Parti liderleri gibi mevcut faşizmi açıkça kabul etmeyi reddedenlere güvenerek asla iyi bir şey gelmeyecektir, çünkü bunu yapmaları bu faşizmi doğuran bütün sistemlerinin “meşruiyetini” sorgulatacaktır.

Acilen ihtiyaç duyulan şey Trump/Pence rejiminin faşizmine karşı büyük bir mücadeledir ve bu rejimin destekleyerek harekete geçirdiği “tabana” karşı muhalefettir. Bu mücadelenin

gerçek çıkarları doğrultusunda ciddi şekilde yükseltilmesi gerekiyor; bu doğrultuda yalnızca şiddet arayışı ve bunu başlatmama değil aynı zamanda faşistlerin eylemlerine de boyun eğilmemesi gerekiyor.

Ve tüm bunlara *temel bir çözüm* yolunda ihtiyaç duyulan şey; bu anti-faşist mücadeleyi “hızlandırmanın” bir parçası olarak, devrimi gerçekleştirmenin mümkün olacağı ve nihayetinde halk kitleleri için yarattığı tüm dehşetleriyle -ki devam edecek olursa çok daha feci dehşetleri gündeme getirecektir- bu kapitalizm-emperyalizm sistemine son vermek için yapılacak topyekün savaş noktasına doğru geliştirilmesidir. Bu sistem ve tüm bunlar tamamen gereksizdir ve radikal olarak farklı ve çok daha iyi bir dünya bu mücadele ile mümkündür.

Referanslar:

[1] Bob Avakian, “*Radikal Bir Değişiklik Geliyor: Bu Özgürleştirici mi, Yoksa Köleleştirici mi Olacak? Devrimci mi, Yoksa Gerici mi Olacak?*” Kaynak için: <http://yenikomunizm.com/radikal-bir-degisiklik-geliyor-bu-ozgurlestirici-mi-yoksa-kolelestirici-mi-olacak-devrimci-mi-yoksa-gerici-mi-olacak/>

[2] Steve King’in bu alıntısı Bob Avakian’ın “*İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak*” çalışması içinde yer almaktadır. Kaynak için: <http://yenikomunizm.com/insanlik-icin-bilimsel-temelde-umut-bireysellikten-asalaklik-tan-ve-amerikan-sovenizminden-kopmak/>

[3] Bob Avakian, “*İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak*”

[4] Bob Avakian, “*İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak*”

[5] Bob Avakian’ın “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz*” başlıklı videosunun metni ve görsel materyalleri revcom.us web sitesinde yer almaktadır.

[6] Bob Avakian'ın "Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz" başlıklı videosunun ikinci bölümünden alınmıştır.

[7] Bob Avakian'ın "'Boomerlar' – 'X, Y, Z': Problem Jenerasyonlar Değil, Problem Bu Sistemdir!" başlıklı makalesinin dipnotunda şu bilgi yer almaktadır. Kaynak için bkz: <http://yenikomunizm.com/boomer-jenerasyonlar/>

«Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçek Bir Devrim Yapabiliriz », «BREAKTHROUGHS [ATILIMLAR]: Marx'ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım. Temel Bir Özet », « İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak » ve «Bob Avakian'ın Mark Rudd'a Cevabı: 1960'lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç » çalışmalarında (bu çalışmalara yenikomunizm.com ve revcom.us web sitelerinden ulaşabilirsiniz) Bob Avakian, 1960'lı yılların yükselişinin zirvesindeyken "devrimin niçin gerçekleşmediğinden" ve "üzerinden geçen onlarca yılda meydana gelen büyük ölçüde olumsuz büyük değişikliklerden" den bahseder. Bu gözlemler arasında şunlar vardır:

"Gerçek bir devrim iki temel faktöre dayanır: devrimci bir durum, ve sayıları milyonları bulan devrimci bir halk. Ve bu iki faktör sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. Devrimci bir durum yalnızca toplumun genel anlamda bir krizde olmasıyla değil, aynı zamanda yönetici sınıfın ve sistemin akut ve de derin bir krizde olması, milyonlarca insanın ise artık eskisi gibi yönetilmek istememeleri ve elbette bu sistemi dize getirmeye kararlı bir çizgiye gelmeleri ile mümkündür. Devrimci krizin temel etmenleri ve işaretleri şöyle sıralanabilir: artık bu sistemin devamlılığı için kullanılan şiddetin toplumun büyük bir kesimi tarafından meşru olmayan ve suçlu olarak kabul edilmesi ve de yönetici sınıfın kendi iç çatışmalarının çok derinleşmesi sonucunda kitlelerin başka bir tarafın baskıcı yöneticileriyle işbirliğine gitmeden devrim için gerekli güçleri oluşturma avantajlarını kullanması ile mümkündür." (Bob Avakian'ın Mark Rudd'a Cevabı)

Devrimci Bir Durum Nedir? Toplumda, hükümet ve egemen çevreler içinde -toplumda ve kendi safları arasında- derin bir kriz ve keskinleşen çatışmalar olması gerekiyor. Bu çatışmaları çözmek için bir yol bulamamaları, ayrıca halkın hükümettekilerin "yönetme hakları" ve kural koymak için güç kullanma "meşruiyeti" konusunda inançlarının zayıflamış olması gerekiyor. Sistemin "reform" programlarının iflas etmesi, gittikçe daha fazla insanın tüm düzeneğin derin işlev bozukluğu ve dayanılmaz adaletsizliğini tölare etmemesi gerekiyor. Milyonlarca insanın aktif

olarak radikal bir değişim arayışı içinde olması, bunun için savaşmaya kararlı, istekli ve bunu yapmaya yöneltecek bir güç araması gerekiyor. Binlerce kişinin sağlam bir çekirdek, bir önderlik, vizyon, yöntem, strateji ve planı ile organize eden bir öncü güç ve bununla halk kitleleri arasındaki bağların derinleştirilmesi gerekiyor. Bu gücün bir araya gelerek var olan baskıcı gücü yenme ve halkın baskı ve sömürüyü tamamen ortadan kaldırma hedefiyle toplumu radikal bir şekilde dönüştürmelerini sağlamak doğrultusunda yeni bir devrimci sistem getirmek için yürütülecek mücadeleyi birleştirmesi gerekiyor.

[8] Bob Avakian'ın “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz*” başlıklı videosundan alınmıştır.

[9] Bob Avakian'ın “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz*” başlıklı videosundan alınmıştır.

Radikal Bir Değişiklik Geliyor: Bu Özgürleştirici mi, Yoksa Köleleştirici mi Olacak? Devrimci mi, Yoksa Gerici mi Olacak?

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 8 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/651/bob-avakian-radical-change-is-coming-en.html>

Trump/Pence rejiminin deliliklerine cevap olarak bir tür “normalliği” düşünmekten kendilerini alıkoyamayanlar. Unutun

bunu, çünkü bu gerçekleşmeyecek!

Ve kimse bu sistemin ‘‘normalliğine’’ dönmek istememeli. Bu sistemin ‘‘normallığı’’ her zaman Siyahi halkın ve diğer etnitiselerden halkların barbarca baskılanmasını ve bu baskının uygulanabilmesi için sistemli teröre, şiddette ve katliama maruz kalmasını içeriyordu. Bu sistemin ‘‘normallığı’’ her zaman, göçmenlere, kadınlara, LGBTQ bireylere karşı acımasız ayrımcılığı, ikiyüzlülüğü ve şiddetti içeriyordu. ‘‘Öteki’’ kabul edilen herkesin ‘‘aşağılık’’ ya da ‘‘yabancı’’ olarak damgalanmasını içeriyordu. Her zaman haksız imparatorluk savaşlarını, insanlığa karşı devamlı işlenen suçları içeriyordu. Şimdiyse çevreyi yok etmesi ve nükleer savaş tehdidiyle bütün insanlığın varoluşuna karşı bir tehdit oluşturuyor.

George Floyd’un canice -polis tarafından cezalandırılma korkusu olmadan, dokunulmazlık havasında ve Siyahi halkın ve diğer ezilen halkların bitmek bilmeyen katlediliş zincirinin bir parçası olarak- katledilmesine karşı eylemler, bu duruma karşı öfkenin dışa vurumu, sadece Siyahi halkı değil, bütün etniklerden, cinsiyetlerden ve dünyanın her yerinden halkları bir araya getirdi. Bu durum bütün politik ortamı ve kültürü çok pozitif bir biçimde Trump/Pence rejimini ve onun faşist ‘‘temelini’’ etkilemeye başladı. Ve bu öfkeli dışa vurum, bu sistemin şiddet dolu gerçeğini, bu sistemin ‘‘normlarının’’ mümkün tek gerçek olduğu şeklindeki iddiayı ve herkesin kendi çıkarını düşünerek, ‘‘kendisi için en iyisini’’ yapma şeklindeki normları zorlamaya başladı.

Beklendiği üzere, hızlı bir şekilde değişen bu durum karşısında Trump tehditlerle, zorbalıkla ve şiddetli bir baskıyla karşılık verdi. Bunun yanında, diğerleri yani bu sistemi temsil eden ve böyle öfke anlarında durumu ‘‘pasifize’’ etmek isteyen, süreci zararsız hale getirmeye çalışan ve ‘‘ehlileştirmek’’ isteyenler ise bir kez daha anlamsız reformlardan bahsederek, daha ‘‘yumuşak’’ ancak halen acımasızca kitleleri ezen ve bu baskıya karşı ayağa kalkan herkesi

bastıran bir “kanun ve düzen” versiyonunun savunusunu yapmaya başladılar. İşlerin olduğu gibi, bundan önceki haline, bu sistem altındaki boğucu rutine dönmek istemenin -bu haklı isyan ve öfke patlamasından önceki haline dönmek istemenin- ileride yüksek ihtimalle krizi tırmandıracağını bilmek de önemlidir. Yönetici sınıfların bir kesimini temsil edenler, örneğin CNN kanalından Chris Cuomo, şimdilerde “yeni bir normale” duyulan ihtiyaçtan söz ediyor... bu “yeni normal” sözde daha “adil” olmalıymış.

Ancak bu sistemin, sistematik adaletsizlik dışında, burada ve dünyanın her tarafındaki insanlar için devam eden öfke ve dehşet olmaksızın bir “normali” bulunmuyor.

Ve Trump/Pence faşist rejimi -şu an iktidarın önemli mevkilerini kontrol eden ve fanatik takipçi kitlesini güçlü ve tutarlı bir biçimde mobilize eden bu rejim- “yeni bir normali”, bu sistemin canavarca baskılarını daha da barbarca bir aşırılıkta uygulamak dışında kabul etmeyecektir. Olayları Kasım ayında planlanan seçimlerle acısız, kargaşalık olmadan çözmeyi düşünenlere şunu belirtmek gerekiyor, öncelikle böyle bir seçimin yapılıp yapılmayacağı kesin değil. Çok belirgin bir olasılık var ki, Trump bir bahane bularak seçimleri “ertelemek” isteyecektir. Bu koronavirüs veya başka bir şey olabilir. Evet, COVID-19’u seçimleri iptal etmek için bahane olarak kullanmak, Trump/Pence rejiminin bu krizle baş etmedeki bütün umursamazlığı göz önünde bulundurulursa riyakarca olacaktır, fakat bu riyakarlığa kim şaşırır ki?!

Seçimler gerçekleşse dahi, Demokrat Parti’nin karakterinden dolayı Trump’ın “muhalefet” Joe Biden karşısında kazanmasına ilişkin büyük bir şansı var.

Ve her şekilde Trump kaybetmesi halinde seçimlerin “hileli” olduğunu söylemek için sahayı hazırlıyor. Son seçimlerde, ortaya çıkan sonuçlara rağmen, eğer kaybederse bunu reddedeceğini söylediğini bir hatırlayın. Şimdi kendisi Michigan ve başka eyaletlerde insanların mail aracılığıyla oy

vermesinin büyük bir aldatmaca olduğunu iddia ediyor. Aslına bakılırsa bu sadece legal değil aynı zamanda koronavirüs koşulları düşünülürse çok daha makul bir durum. Aynı zamanda Trump ve Cumhuriyetçi Parti oyları bastırmak, özellikle de kendileri aleyhine oy verecek kesimlerin oylarını bastırmak için çoktan harekete geçtiler. Ve bunların hepsi büyük ihtimalle, seçim zamanı yaklaştıkça daha da büyüyerek devam edecek.

Daha da ötesi, eğer seçimler gerçekleşir ve Trump kaybederse, Trump sonuçları kabul etmeyi reddeder ve kendisinin hala başkan olduğunu söylerse, Trump'ın bütün o faşist takipçileri -yani şimdiden silahlarla yürüyüşler düzenleyen, seçilmiş görevliler de dahil olmak üzere insanları tehdit eden bu kesimler- eğer Trump seçimleri "aldatmaca" ilan eder ve Trump tarafından bu yarışa desteklemeye davet edilirse ne olacak zannediyorsunuz? 2016 seçim kampanyasında rakibi Hillary Clinton'ı nasıl tehdit ettiğini hatırlayın. Trump'ın açık bir şekilde polis ve ordu arasında, motorcular arasında ve ''sert'' insanlar arasında ne kadar çok desteği olduğundan bahsettiğini hatırlayın. Ve daha şimdilerde Trump, polis şiddeti ve katliamlarına karşı süren protestoları bastırmak için orduyla şiddetli bir şekilde olayları bastırmakla tehdit ediyor.

Eğer seçimler bir şekilde gerçekleşir ve Trump kaybeder ve hatta seçim sonuçlarını kabul ederse, bu MAGA şapkalı destekçileri silahlarla ayaklanmasa bile gerçekten de basit bir şekilde gideceklerini ya da pasif bir şekilde köşelerine çekilip sonraki seçimi bekleyeceklerini mi zannediyorsunuz?

Kasım ayında planlanan seçimlerde ne olursa olsun iyi bir şey olmayacaktır. Gerçekten de korkunç şeyler olmaya yakın. Eğer ki bu rejimle olanlardan ve gerçek tehditlerden bıkanlar, COVID-19 koşulları olsa bile kararlı ve güçlü bir şekilde bu rejimi iktidardan devirmezlerse, etraflarında ne olup bittiğine bakmadan öylece Kasım ayında planlanan seçimleri beklerlerse, emin olun hiç de iyi şeyler olmayacak. [\[1\]](#)

Daha da derine inelim, yüzleşilmesi gereken temel bir gerçek var, Trump son derece legal (bunlar illegaldir) biçimler kullanarak iktidarda kalmaya devam etse dahi, unutulmamalıdır ki bu faşist rejim iktidara bir askeri darbeye veyahut bu “yüce demokrasinin” herhangi bir maddesini ihlal ederek gelmemiştir, ancak tam da bu sistemin “normal işleyişi” ile iktidara gelmiştir. Ve bu sistemin “normal işleyişi” devam ettikçe; dünya ve halk kitleleri çevresel yıkım, savaşlar, yerinden etmeler, çaresiz göç durumları, süregiden devasa eşitsizlikler, sömürülerle bu sistemin ‘DNA’sına işlemiş olan’ canice baskılarla birlikte kasıp kavrulacaktır.

Çünkü bütün bunlar:

En temel haliye söylemek gerekirse bu “normala dönme” nosyonu kitlelerin maruz kaldıkları kapitalist-emperyalist sistemin doğası ve işleyişi gereği infilak edecek bir illüzyondan ibarettir. [\[2\]](#)

Bundan bir süre önce, kadınların mevcut koşulları ile ilgili konuşurken, Amerika ve dünya ekonomisindeki değişiklikler ile şu noktaya parmak basmak istemiştım:

Kadının toplumdaki rolü sorunsalı kendisini günümüzün ekstrem koşullarında çok daha akut bir şekilde ortaya koymaktadır, bu günümüz Amerikasında patlamaya hazır bir bombadır.

Ve:

Bütün bunların en radikal biçimde ve ekstrem bir şiddet olmadan çözüme ulaşmasını düşünmek akla yatkın değildir. Şu soru sorulmalıdır: Bu çözüm radikal devrimci bir çözüm mü olacak, yoksa radikal gerici bir çözüm mü olacak? **Köleliğin zincirlerinin sağlamlaşması mı olacak, yoksa bu zincirlerin en kati bağlantılarının kırılmasıyla ve de bütün kölelik biçimlerinin toptan ortadan kalkabileceğinin fark edilmesi ile mi olacak?** [\[3\]](#)

Bu bir hakikattir. Çok önemli olmakla birlikte, sadece kadın

meselesi için değil, fakat aynı zamanda bu sistem altında ezilen, aşığılanan ve de gaddarlığa maruz kalan herkes için geçerlidir. Bu durum sadece Amerika'daki bir hakikat değil, kapitalist-emperyalist sistem tarafından tahakküm altında tutulan, birbirine sıkı sıkıya bağlı, öte yandan inanılmaz derecede eşitsiz olan bütün bir dünya için de geçerli olan bir hakikattir.

Kurumsallaşmış ırkçılığa ve polis terörüne karşı kendisini dışa vuran bu harika ve kararlı direnişe, bütün bunların ve sürekli olarak devam ettirilen adaletsizliklerin bir şekilde bu sistemin doğasıyla ilgili olduğunu düşünen insanların sayısının artması damgasını vuruyor. Bunlarda devrimin potansiyelini görebiliriz, baskı zincirlerinin kırıldığı, radikal bir şekilde farklı ve çok daha iyi ve yepyeni bir temeldeki bir dünyanın potansiyelini görebiliriz. Yapılması gereken şey ise bu potansiyeli gerçekliğe dönüştürmek, daha çok insanı George Floyd'un katledilmesine karşı ve hayatın pek çok farklı alanından mücadele eden insanları öne çıkarmaktır. Ki bu insanlar kararlı bir şekilde bütün bu baskılara bir son vermek istesinler ve bu kapitalist-emperyalist sistemin kendisinin birbirine bağlı olan bütün dehşetlerin kaynağı olduğunu bilimsel bir kavrayışına erişebilsinler, ve böylece bu sistemi alaşığı edip çok daha iyi bir dünyayı hayata geçirmenin ihtiyacı ve ilhamıyla harekete geçebilsinler.

[1] Bu makalede, Trump/Pence faşist rejiminin ortaya koyduğu tehlikeler ve Kasım ayında yapılması planlanan seçimlere ilişkin bahsedilen noktaların çoğu, Coco Das tarafından yazılan dikkat çekici *"The Worst-Case Scenario is Continuing to Accept a Fascist America"* makalesi içinde belirtilmektedir. RefuseFascism.org ve revcom.us sitelerinden erişebilirsiniz.

[2] Bob Avakian; *"Ölümcul 'Normallik' İllüzyonu ve İleriye Doğru Devrimci Yol"*,
Kaynak için bkz:
<http://yenikomunizm.com/olumcul-normallik-illuzyonu-ve-ileriye-dogru-devrimci-yol/>

[3] Bu alıntı ve bir üzerindeki alıntı, Bob Avakian'ın ilk olarak 1985'te yayınlanan "Çözümlememiş Çelişkiler, Devrimin İtici Güçleri" çalışmasının üçüncü bölümü "Yeni Sentez ve Kadın Meselesi: Kadınların Kurtuluşu ve Komünist Devrim – Daha Fazla Atılım ve Radikal Kopuşlar" içindendir. Revcom.us web sitesinde yer almaktadır. İkinci alıntıya vurgu eklenmiştir.

Heykeller, Anıtlar ve Baskıyı Kutlamak -Ya da Sonlandırmak- Üzerine

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 6 Temmuz 2020 tarihinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/655/bob-avakian-on-statues-monuments-and-celebrating-or-ending-oppression-en.html>

George Floyd'un korkunç bir şekilde katledilmesi ile birlikte ateşlenen ayaklanmalarla bağlantılı olan önemli eğilimlerden bir tanesi de, birkaç tarihsel figür ve olayı onurlandıran heykel ve anıtların hedef alınmasıydı. Bu durum, *Konfederasyon* askerleri ve siyasi liderleri için dikilmiş heykellere ve anıtlara karşı bazıları başarılı olan, bazıları ise olmayan yıkma (ya da ortadan kaldırma) girişimleriyle başladı ki, bunlar tamamen meşru ve haklıdır! Bu Konfederasyon heykellerinin ve anıtlarının ortadan kaldırılması açık bir şekilde meşru ve haklı olmasının yanı sıra, esasen bu durum bir hayli gecikmeli olmuştur! Önceden yazdığım gibi, Trump (ve diğerlerinin) bu *beyaz üstünlükçülerinin* heykel ve anıtlarının yıkılmasına karşı "atıp tutmaları", "bu heykelleri bu ülkenin

‘yüce tarihi ve mirası’ diye savunan Beyaz Saray ve beyazlar (ve bazı siyahi piyonlar) tarafından süregelen beyaz üstünlenmeciliğinin zehirli varlığının en bariz örneklerinden biridir!”((Bkz: Bob Avakian, “Güzel Bir Ayaklanma, Doğru ve Yanlış, Metot ve Prensipler Üzerine” – <http://yenikomunizm.com/guzel-bir-ayaklanma-dogru-ve-yanlis-metot-ve-prensipler-uzerine/>))

Ayrıca söylenmelidir ki:

Kölelik (ve yerli halklara karşı soykırım) üzerine kurulan herhangi bir ülkenin; kurulduktan sonra yaklaşık 100 yıl boyunca köleliği (yerli halklardan ve Meksika’dan çalınan topraklarla) koruyan ve genişleten bir ülkenin; İç Savaş’tan sonraki 100 yıl boyunca ülke çapında linç kartpostalları satışı da dahil olmak üzere, kitlesel kutlamalarla binlerce Siyahiyi linç eden bir ülkenin; ve halen Konfederasyon ve beyazların üstünlüğüne dair binlerce anıt bulunduran bir ülkenin; ve bugün toplumun her alanında ırkçı baskıyı ve polis terörünü devam ettiren bir ülkenin, böyle bir ülkenin, kendini, tarihini ve mirasını olumlu şekilde kutlamaya kesinlikle hiçbir hakkı yoktur! ((Bu korkunç, yaygın ve devam eden zulümler revcom.us adresindeki *American Crimes* serisinde ve Bob Avakian’ın bir dizi yazı ve konuşmasında açıkça ortaya konmaktadır – buna Bob Avakian’ın linçleri açıkça anlattığı ve “*asılan kişilerin kartpostallarını satıyorlar*” şeklinde belirttiği *Devrim: Neden Gerekli, Neden Mümkün, Neyin Nesidir?* konuşması da dahildir, revcom.us sitesinde mevcuttur))

Fakat şu anki durumda heykellerin ve anıtların hedeflenmesi yalnızca Konfederasyon adına yapılanların da ötesine geçmiştir. Yani burada tekrardan, bir heykel ya da anıtın hedeflendiği her özel durumu tartışmaktansa, doğruyu yanlıştan, pozitiften negatiften ayırt etmek için uygulanması gereken temel yöntem ve yaklaşımı tartışmak daha önemlidir. Temel yaklaşım noktası olarak bunun vurgulanması gerekir: Sadece beyaz üstünlükçü baskının değil, *tüm* baskının son bulması için gereken şey, bu kapitalizm-emperyalizm sistemini alaşağı etmeyi ve çok daha iyi bir sistemi inşa etmeyi amaçlayan gerçek bir devrimden daha azı değildir – ve bu

devrim tarafından var edilen radikal bir şekilde farklı toplumda, *bu sistemi ve bu ülkeyi yücelten semboller şu an olduğu şekilde onurlu bir yer tutmaya devam etmeyeceklerdir.*

Bütün bu heykellerin, anıtların ve başka sembollerin yıkılacağı anlamına mı gelir? Hayır, bu, devrim en sonunda başarıya ulaştığında, kalan sembollerin ve kutladıklarının, *tarihte doğru olan bağlama yerleştirilerek ve aslında oynadıkları rolün bilimsel bir açıklamasıyla* gerçekten tarihin bir parçası olarak incelenecekleri anlamına gelir -ve bu da insanları tarihle ilgili ve tarihin ve günümüzle (ve gelecekle) ilişkisinin bilimsel ve doğru biçimde anlaşılması doğrultusunda eğitmenin önemli bir kısmı olarak kullanılacaktır. Bu arada bu yaklaşım, Donald Trump gibi, *Konfederasyon heykellerinin ve anıtlarının* yıkılmasına karşı ırkçı atıp tutmalarını bunların önemli bir tarihi yansıttıkları (ve tarih öğrenmenin önemli olduğu) bahanesiyle gizlemeyi amaçlayanların bu *iki yüzlülüğünü* daha da açığa vurmak için kullanılacaktır. Evet, tarih öğrenmek önemlidir - kesinlikle köleliğin *korkunç* tarihini ve köleliğin korunması için savaşanların rolünü ve bütün bunların neden tamamen kınanması ve suçlanması gerektiğini de içerecek şekilde! *Ve gelecek toplumunda, bu tarz korkunçlukları kutlayan tüm heykeller, anıtlar vb. "şerefli" yerlerden ve şehir meydanlarından, parklardan, sokaklardan vs. alınıp hak ettikleri doğru yere, kınanarak değerlendirilecekleri müzelere yerleştirilecektir.* Devrimin hedeflediklerini öne çıkaran Kuzey Amerika'da *Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa'da* öngörülen toplumda yapılacak olan budur. ((Bkz: <http://yenikomunizm.com/kuzey-amerikada-yeni-sosyalist-cumhuriyet-icin-anayasa-tasari-onerisi>))

Bir Kez Daha Bilimsel Yöntem ve Yaklaşımın Kritik Önemi

Kurumsallaşmış beyaz üstünlüğü, polis şiddetti ve cinayetlerine bir tepki olarak ortaya çıkan bu harika ayaklanmalardan bahsederken, ısrarlı bir şekilde bilimsel, diyalektik materyalist bir yöntem ve yaklaşımın; doğruyu

yanlıştan, pozitiften negatiftan ve de neyin bu mücadeleyi ileriye taşıyıp, taşımadığına karar verebilmek için kullanılması gerektiğini öne çıkardım. Bunu hem acil olan durum nezdinde hem de son tahlilde bu ırkçı baskıyı ve tüm baskıları yok etmenin ekseninde yazdım. Bu makalede de değindiğim üzere, bu bilimsel diyalektik materyalist yöntem ve yaklaşım, verili herhangi bir fenomenin (sistem, hareket, kişi) içerisinde ‘‘neyi’’ sorusunun cevabını tespit etmek ve bu verili fenomen içerisindeki ana unsuru tespit etmek için kullanılır, ki bu ana unsur da verili herhangi bir zamanda, verili herhangi bir fenomenin özünü belirler. ((Bkz: Bob Avakian, ‘‘Güzel Bir Ayaklanma, Doğru ve Yanlış, Metot ve Prensipler Üzerine’’))

0 makalede köleliğe karşı ayaklanmalarda, Nat Turner ve John Brown tarafından önderlik edilenleri örnek vererek, olayları kendi tarihsel bağlamları ve temel çelişkinin ne olduğuna, nasıl ortaya çıktığına da o tarihsel bağlam içerisinde bakılması gerektiğinin öneminden bahsetmiştim. (0 makale, bu isyanların bütün sömürü ve baskı koşullarına karşı ayaklanmadıkları ancak o zamanın temel çelişkisi olan ve aynı zamanda esas sömürü ve baskının da temel bir ögesi olmakla birlikte ortadan kaldırılması gereken köleliğe yöneliktir.)

Bugünün sorununa dönmek gerekirse, yani polis terörüne ve ırkçı haksızlıklara karşı patlak veren bu harika ayaklanmanın yoğunlaşmış bir ifadesi olarak, bu ülkenin tarihiyle ilgili olan veya tarihsel kişiliklerinin heykelleri ve anıtlarının (veya başka sembolleri) hedeflenmesi durumunda, bu bilimsel diyalektik materyalist yöntem ve yaklaşımın uygulanması böylece de doğruyu yanlıştan ayırmanın ve de son tahlilde bütün baskıları bitirecek mücadele için neyin ileriye yönelttiği ve neyin geriye çektiğine karar verebilmenin kritik bir önemi vardır. Öncelikle, heykeller veya anıtlar gibi şeylerin hedef olarak alınması mücadeleye katkıda bulunuyor mu bulunmuyor mu, bunu düşünmek gerekir. Örneğin, bu toplumsal bilinci bu toplumun doğası ve bu ülkenin uzun yıllardır gömülü

haldeki tarihiyle ilgili önemli sorular sormaya, ve bu tip anıtları ve insanları hedef yapmanın doğru olduğunu düşünmeye teşvik edebilir, eğer durum böyle olursa, bu pozitif bir katkı yapar. Ancak öteki taraftan, heykeller ve anıtlar gibi şeylerin hedef haline gelmesinin, hedef saptırıcı bir rolü de olabilir. İnsanlar tali olana yönelip, bunun olup olmaması gerektiğini tartışabilirler ve bu da ırksal ayrımcılığa karşı kitlesel örgütlenme ve mücadelenin ana hedefini delebilir, eğer böyle olursa bu durum mücadeleye negatif bir etki yapar.

Ve bu son nokta çok önemlidir: Hangi heykellerin ve anıtların meşru olarak hedef olabileceği ve hangilerinin olmaması gerektiği noktasında bu yüzden bilimsel diyalektik materyalist yöntemin kullanılması gerekir. Hedef alınan heykeller eğer dönemin esas baskı formu veya formlarının karşıtından çok esas olarak bu baskının uygulayıcısı pozisyonundaysalar, o halde hedef alınmaları doğrudur. Öbür taraftan eğer, hedef alınan kişiler için aksi geçerliyse, yani dönemin temel formdaki bir baskısının veya baskılarının bitmesine verdikleri katkı onu uygulamaktan daha ağır basıyorsa o halde onların hedef haline gelmeleri yanlıştır ve mücadeleye çok zarar vererek onu zayıflatabilir.

Bütün bunlar çok karmaşık gözükebilir. İşte tam da bu yüzden bilimsel diyalektik materyalist metodu uygulamak çok önemlidir. Örneğin, *Breakthroughs [Atılımlar]* çalışmamda işaret ettiğim üzere, İç Savaş sırasında Konfederasyon'un yanında duran birkaç Amerikan Yerlisi kişi vardı ve İç Savaş'tan sonra özgürleşmiş Siyahi halktan insanlar vardı, bunlar ''Buffalo Askerleri'' diye de bilinirler ve Amerikan ordusunun toplama kamplarında çok sayıda Amerikan Yerlisini öldürmüş, topraklarını çalmış ve ''rezervasyon'' adı verilen toplama kamplarında bu insanları zorla tutmuşlardı.((*BREAKTHROUGHS [ATILIMLAR]: Marx'ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım. Temel Bir Özet.* Ayrıca revcom.us ve thebobavakianinstitute.org web sitesinde mevcut.)) Ancak işte burada, bahsettiğim yöntem

ve yaklaşımı uygulamak çok kritiktir. Bu ülkeyle olan bağları düşünülüğünde Siyahi halk ve Amerikan Yerlilerinin konumu mu, yoksa demin örneğini verdiğim negatif roller mi genel olarak dehşet dolu bu baskıların ve bu baskılara karşı verilen mücadelenin esas ve tali yönüdür?

Bütün bunların yanında, zamanında yaşanmış olan şeyleri o dönem ortaya çıkan baş çelişkinin ekseninde görebilmek de gerekli ve önemlidir. Ve tabii ki, bunun yanında geleceğe bakabilmek, yani dünyanın her yerindeki insanlar için, bütün baskıların üstesinden gelebilecek bir devrime doğru bir ihtimali ve ihtiyacı da göz önünde bulundurabilmek gerekir. Bu bizlere farklı baskı türlerine karşı ayağa kalkmış farklı grupları birleştirebilmek için temel bakış açısını verir (Böylelikle günümüz sisteminin, veyahut öncekilerin sömürücü köklerinden kaynaklanan ayrımların ve aşağı çeken çatışmaların önüne geçilebilir)

Tabii ki, inanılmaz haksızlıklara ve baskılara karşı ayağa kalkan insanlara, bilimsel diyalektik materyalist yöntem ve yaklaşımı almaları konusunda ısrar etmek sadece yanlış olmaz aynı zamanda zararlı da olur. Hayır, ihtiyacımız olan, asli ve de acil olan, böyle bir hareketi olabildiğince güçlü bir şekilde oluşturarak bunun temel hedef olan bütün baskıların ortadan kaldırılması noktasında yeterince katkı yapmasını sağlamaktır ki, bu da bu bilimsel yöntemi öğrenebilmiş olanların ihtiyacı ve de sorumluluğudur, böylece bu yöntemi cesurca ve olabildiğine geniş bir şekilde yayarak, sayıları devamlı olarak büyüyen kitleleri bu mücadeleye dahil edebilsinler ve onlara da bu metodu öğretebilsinler. Bu hem mücadeleyi hemen güçlendirecektir fakat aynı zamanda bütün baskıları bitirecek olan ve bu sistemi alaşağı ederek çok daha iyisini, *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa* temelinde bir sistemi var edecek olan mücadelenin de temelini hazırlayıp güçlendirecektir.

Bu radikal derecede farklı ve çok daha iyi olacak toplumda, bilimsel diyalektik materyalist yöntem ve yaklaşım, her

anlamda uygulanacaktır. Buna tarih boyunca, insanların oynadıkları farklı roller ve farklı tarihi olaylar da dahildir. Böylece, uzun vadeli mücadele bağlamında dünyanın her yerindeki halkların baskıya ve adaletsizliğe karşı olan mücadeleleriyle, son tahlilde insanlığın kurtuluşuna giden yolda bu heykellerin tasdik edilip, korunmaları mı gerektiği, yoksa devrilip kınanmaları mı gerektiğine karar verilebilecektir.

Don Lemon, Martin Luther King ve İhtiyacımız Olan Devrim

Editörün Notu: Bob Avakian'ın çevirisini aktardığımız aşağıdaki makalesi 15 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

b k z :

https://revcom.us/a/652/bob-avakian_don-lemon-martin-luther-king-and-the-revolution-we-need-en.html

Geçtiğimiz günlerde CNN spikeri Don Lemon, bir kez daha Martin Luther King'in 1963 tarihli "Hayalim Var" konuşmasına değindi. Lemon, konuşmanın ırksal adaletsizliğe artık son verme zamanı geldiğini söyleyen kısmına dikkat çekti. Lemon bunu tekrarlayarak, şu an olup bitene değindi: Şimdi tam zamanı. Lemon'un niyeti ne olursa olsun, bu durum çok büyük bir meseleyi gündeme getiriyor...

Niçin Martin Luther King'in konuşmasından 57 yıl sonra, birileri yeniden "şimdi ırksal adaletsizliğe son verme zamanı" diyor? Eğer bu 57 yıl önce söylenmişse, niçin bunca yılın ardından şu ana dek hayata geçmedi?

Bunun nedeni halkın bundan önce ırkçılığa karşı yeterince sağlam bir şekilde mücadele etmemiş olması mı? HAYIR – Amerika'daki tarihleri boyunca, Siyahi halk her seferinde ayağa kalktı ve bu baskıya karşı kahramanca savaştı. Ve özellikle de 1960'larda bu baskıya karşı, bütün bunlara bir son verebilmek için milyonlarca insanın katıldığı kitlesel - yalnızca Siyahi halk kitleleri de değil, aynı zamanda çok sayıda beyaz genç de dahil olmak üzere farklı "etnisitelerden" ve milliyetlerden geniş kitlelerin de aktif bir şekilde katıldığı- kararlı mücadeleler yürütüldü.

Ve şimdilerde iktidarı elinde bulunduranların (veya bunların bir kısmının) bu ülkede ciddi bir ırksal adaletsizlik sorunu olduğunu itiraf etmek ve gerçek değişiklikler yapmaktan bahsetmek zorunda kalmaları durumu da ilk değildir. 50 yıl önce, 1960'lardaki yükseliş sürecinde Kerner Komisyonu Raporu zaten bunların hepsini yapmıştı.

Bu baskının sona ermemesinin *temel bir nedeni* var: **Bu baskı içinde yaşadığımız sisteme, kapitalizm-emperyalizm sistemine işlenmiş durumdadır, ve bu olmadan bu sistem ne varlığını sürdürebilir ne de işleyebilir. Bu sistem yürürlükte kaldığı müddetçe, iktidarda hangi politikacılar olduğundan ve ne türden vaatlerde bulunacaklarından bağımsız olarak bu baskı devam edecektir...**

Varılan sonuç açıktır: **Bu sistem reforme edilemez, bu sistemin yıkılması gerekir!**

Daha önce de söylediğim gibi: "iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – **veya, devrim yapacağız!"**

Çok uzun zaman geçti, ve bütün bunlara son vermenin artık zamanı!

Ve bunu yapabilmek için **DEVİRİME** ihtiyacımız var, **DAHA AZINA DEĞİL!**

Trump ve Bu Aşağılık Herifler: Irkçı Bir Aşk Hikayesi

Editörün Notu: Devrimin önderi ve Yeni Komünizm'in mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 15 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

bkz:

https://revcom.us/a/652/bob-avakian_trump-and-pigs-a-racist-love-affair-en.html

Polislerin, özellikle de beyaz polislerin yüzde kaçını Trump'ı desteklemiyor? Belki (muhtemelen) yüzde onu (ya da daha azı). Bu az sayıdaki yüzde, aynı zamanda Trump destekçisi olan Siyahi halkı da temsil etmektedir. Bunun bizlere bir şey söylemesi gerekiyor, hatta çok fazla şey söylemesi gerekiyor! Öncelikle, neden polis şiddetine ve cinayetlerine karşı olan mücadelenin **Trump/Pence HEMEN ŞİMDİ GİTMELİ!** hareketi için yapılan kitlesel hareketlilik ile nasıl sıkı bir şekilde bağlantılı olduğunu ve bunun da ötesinde *bu sistemin köklerine kadar nasıl çürümüş olduğunu*, bu sistemin halk için değil halka karşı bir sistem olduğunu ve aynı sistemin başkanlık pozisyonuna Trump gibi, ırkçı polis gücüne dayanan, aşağılık bir ırkçıyı getirdiği gerçeğini, bunu bir düşünün!

Sadece Ama Sadece Hakikat

Editörün Notu: Devrimin önderi ve Yeni Komünizm'in mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 15 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: https://revcom.us/a/652/bob-avakian_anything-but-the-truth-en.html

Bob Avakian Siyahi Halka Karşı Katliamlarla İlgili Tüm Yalanları, Tahrifatları, Aldatmacaları ve Çarpıtmaları Ortaya Koyuyor

Özellikle Siyahi halka karşı işlenen cinayetler ve polis terörünün keskin bir şekilde ortaya çıktığı durumlarda, inlerinden sinsice çıkıp ikiyüzlü bir şekilde siyahilerin birbirlerine karşı işledikleri suçlardan ve Siyahilerin birbirlerini öldürmelerinin istatistiksel olarak polis tarafından öldürülen Siyahilerden daha çok olduğundan bahsederler. Her ne hikmetse en aleni şekilde ırkçı olanlar bir anda Siyahilerin birbirlerinin öldürmeleriyle ilgilenir hale gelirler! Bu insanlar çok kritik bir hakikati yani polisin hükümet sisteminin bir parçası olduğunu, devlet aygıtının, insanları “koruyup hizmet etmek” iddiasıyla beraber, aslında devletin bir baskı aracı oldukları hakikatini reddederler. İşte bu yüzdendir ki, Siyahi halktan birisi bir suç işlediğinde -ki pek çoğu suç işlememektedir- “adalet sistemi” tarafından çok sert bir şekilde cezalandırılırlar (tabi eğer polis tarafından katledilmezlerse!) fakat aynı şekilde eğer polis bir Siyahi erkeği veya kadını öldürürse, cinayeti işleyen polis çok nadir olarak bir suçlamayla karşılaşır ve eğer karşılaşsa bile çoğu kez bütün suçlamalardan kolaylıkla kurtulur veya çok hafif cezalar alır. *Bunların hepsi Siyahi halkın ezilmesinin bu sistemin, kapitalist-emperyalist sistemin üstüne inşa edildiğinin ve onun tarafından uygulandığının bir yansımasıdır.*

Devam edelim:

*Düpedüz ırkçı insanlara ya da bu ırkçı düşünceleri farklı şekillerde benimseyen insanlara, her yıl siyahilerin öldürdüğü siyahi sayısının polisin katlettiklerinden çok daha fazla olduğunu söyleyerek polis cinayetlerini bir kenara atmaya çalışanlara son bir şey söyleyeceğim. Daha önce de pek çok konuşmamda ve yazımda belirttiğim üzere, bu durum da **bu sistemin bir ürünüdür**, bu insanlar üzerinde “işleyen” sistemin ürünüdür. Siyahi kitleleri; yoksulluk, haysiyetsizlik ve umutsuzluk koşulları altında yaşamaya iten ve onlara devamlı bir şekilde “kurtlar sofrası” mentalitesini pompalayan da baştan sona bu acımasız sömürü ve baskı sistemidir. [\[1\]](#)*

Siyahi halkın şu anda acımasızca ezildiklerinin ve korkunç bir şekilde acı çektiklerinin, inanılmaz rakamlarda birbirlerini öldürdüklerini görmek herhangi iyi bir insanı üzüntüye sürüklerdi ve zaten sürüklemelidir de. Çünkü ancak bu şekilde bütün bunların daha derin nedenleri anlaşılabilir ve bunu değiştirmek için harekete geçilebilir. Devamlı olarak “Siyahilerin kendi arasındaki” suçların istatistiklerini aktaranlar gerçekten de Siyahi halk ve özellikle de birbirlerinin trajik rakamlarda öldüren Siyahi gençlik için anlamlı bir şey yapmak istiyor olsalardı, bu gençleri, bu sistemi alaşağı etmek için devrime kazandırmaya çalışan bizlere katılırlardı. Çünkü bütün bunların temel sorumlusu bu sistemdir ve ancak bu sistemin koşullarının kökünden değiştirilmesi ve de bu düşünce biçimlerinin değiştirilebilmesi ile anlamlı bir şeyler yapılabilir.

Ancak bu aleni ırkçılar ve “Siyahi muhafazakarlar” bütün bunlara son vermekle ilgilenmiyorlar. Ortaya attıkları bütün önermeler-bariz veya üç kağıtçı- bunların hepsi, beyaz üstünlüğü üzerine kurulmuş ve ancak Siyahi halkı ezerek ve terörize ederek işleyebilecek olan kapitalist-emperyalist sistemi güçlendirmek için uğraşıyorlar.

Sistemin silahlı uygulayıcıları olarak, sistematik bir şekilde şiddet kullanan ve cinayet işleyen polisten dikkati başka bir yöne çekme girişimi de Siyahi halkın baskıcı ve ezilmiş

koşullarda gerçekten neden yaşadığının anlaşılamaması için ortaya atılan çarpıtma zincirinin sadece bir parçasıdır. Bundan daha önce 1960'lerde , insanlar kitlesel olarak bu baskıya karşı ayaklandıklarında, bu baskıcı sistemin savunucuları, Siyahi halkın mevcut durumunun sebebinin "Siyahi ailenin yok olması" olarak lanse etmişlerdi. Bu da Siyahi halkın yaşadığı sefil şartların sorumlusunun aslında kendileri olduğunu söylemenin bir başka yoluydu. Ve bu sapıkça ''analiz'' günümüze kadar devam etti. Ancak pek çok Siyahi annenin ölümcül yoksulluk koşullarında kendi başlarına bırakılmaları- çaresizce ve kahramanca çocukları için çabalamaları- bu, Siyahi halkın çekmek zorunda kaldığı, zorlandığı yüzyıllık kökleri olan bir baskının, Siyahi halkın her alanda ayrımcılığa maruz kaldığının ve vahşi eşitsizliklerle karşı karşıya bırakıldığının semptomudur.

Jim Crow ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü zamanlarında, Siyahi ailelerin büyük çoğunluğu iki ebeveyne sahipti, peki en korkunç şekillerde baskıya maruz kaldıklarını tartışmaya açabilecek olan var mı?! O zamanlarda, sözde "Siyahın, Siyaha karşı suç işlemesi" Siyahi hayatının şimdiki gibi büyük bir parçası değilken ama binlerce siyahi linç edilirken, o zamanın yöneticileri ve Siyahilerin sömürülmesinden ve baskılanmasından çıkarları bulunan insanlar, Siyahi halkın linç edilmesiyle ilgili seslerini yükselttiler mi? O zamanların Rudolph Giuliani's'i veya Candace Owens gibi dalkavukları o aralar neredeydiler, bütün baskılara ve teröre bir son vermek için bir talepte bulunmuşlar mıydı? Bu soru kendi cevabını içeriyor. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi: **1960'lardan beri polis, Jim Crow ayrımcılığı ve de Ku Klux Klan teröründen çok daha fazla Siyahiyi katletmiştir.**

Siyahi halkın Amerika'daki yüzyıllardır süren kabusunu, yalanlarla, çarpıtmalarla, tahrifatlarla, apaçık ortada olan hakikati gizlemeye çalışanlar hep oldu. Belki bunu yapmanın, Siyahi halkın devamlı olarak maruz kaldıkları vahşice baskıların belirli bazı biçimleri değişti *ancak bu baskılar*

devam ediyor çünkü bu sistem bunun üzerine inşa edilmiş durumda. Ve bu ancak bu sistem alaşağı edilerek, radikal derecede farklı ve çok daha iyi bir sistem hayata geçirilerek; son tahlilde, bu baskıların yerine en temel ve kritik amaçlarından ve zorunluluklarından biri olarak bütün bu baskılara sonsuza kadar bir son vermek olan bir sistem sayesinde bütün bunlar değişebilir.

[11] Bob Avakian – “*Polis Cinayetleri ve Linç – Lanet Olsun Bütün Bu Sisteme! Bu Şekilde Yaşamak Zorunda Değiliz!*”

İrkçı Baskı Bıtebilir – Ancak Bu Sistem Altında Değil!

***Editörün Notu:** Devrimin önderi ve Yeni Komünizm’in mimarı Bob Avakian’ın aşağıdaki önemli makalesi revcom.us web sitesinde 15 Haziran 2020 tarihinde yayınlanmıştır. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.*

Makalenin kaynağı için ayrıca bkz: <https://revcom.us/a/652/bob-avakian-racial-oppression-can-be-ended-en.html>

Biz devrimci komünistler, gittiğimiz her yerde ve yaptığımız her şeyde cesur bir şekilde **DEVİRİM – DAHA AZI DEĞİL!** diyoruz.

Her ne kadar bu çok iyi ve çok önemli bir slogan olsa da, bu aslında yalnızca bir slogan değildir. Çok temel bir hakikatin yoğunlaşmış bir ifadesidir. Bu durum ayrıca “*Bu Sistem Reforme Edilemez – Bu Sistem Yıkılmalıdır!*” şeklindeki sloganımızda da kendini gösterir.

Peki *bu sistem reforme edilemez* derken neyi kastediyoruz ve bu niçin doğru? “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz*” içinde bu sistemin derin ve tanımlayıcı çelişkileri olan “5 DURDUR”dan bahsediyorum. Bütün bunlar kapitalizm-emperyalizm sisteminin neden olduğu ve halk kitlelerinin maruz kaldıkları korkunç acıları içermektedir, ayrıca niçin bunların bu sistem altında sonlanamayacağını belirtir. [1] Burada Siyahi halk üzerindeki sistematik ve ölümcül baskıya ve genel olarak ırkçı baskıya yoğunlaşacağım. Bu durum George Floyd cinayeti sonrası bir öfke patlamasına neden oldu. Burada ayrıca bu baskının bu sistem altında ortadan kaldırılamamasının, ancak (yalnızca) devrim ile sona erdirilmesinin temel nedenlerini tartışacağım.

Polis tarafından özellikle Siyahi halka (bununla birlikte Latinolara, Amerikan Yerlilerine) karşı izlenen ve devam eden terör ve cinayetler *temel olarak* polisin ırkçı olmasından kaynaklı değildir. Polisin ırkçı olması, Siyahi halka (ve diğer farklı ten rengine sahip halklara) karşı bu sistem tarafından gereksinim duyulan terör ve cinayetler gerçeğinin bir ifadesi ve işlevidir. Bu durum, topyekun baskıcı olan bir sistemin “düzenini” koruyabilmesi için gereklidir. Ve eğer polis ırkçı olmasaydı, bunu gerçekleştirmeleri çok daha zor olurdu.

Bu Baskının Temel Nedenleri

Fakat daha da derine inelim, bu düzen ve düzeninin sürmesi için bu terör ve cinayetler bu sistem için niçin gerekli? Cevap, bu ülkenin başlangıcından itibaren, beyaz üstünlüğünün temelde yer alması ve onun tüm kurumlarına ve bu sistemin devam eden işleyişine yerleşik olmasıdır. Özellikle de Siyahi halkla ilgili olarak, kölelik günlerinden Jim Crow ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü günlerine, toplumun her kesiminde Siyahilere karşı devam eden sistematik ayrımcılıkla bugüne kadar toplumun her alanında (istihdam, barınma, eğitim, sağlık hizmetleri ve benzeri) yaşadıkları yüzyıllarca süren baskılar bulunmaktadır. Bütün bunlar, bugün Siyahilerin ve özellikle de

gençlik kitlelerinden pek çok kişinin umutsuz bir yoksulluk ve yoksunluk koşullarına sürülmesi ve iyi bir yaşam için ellerinden gerekli araçların çalınması durumuyla sonuçlanmıştır.

Bu durum bir kez daha yalnızca iktidar mevkiinde olan ve hükümet politikasına karar veren kişilerin ırkçı olmasından - çoğu için bu doğru olsa da- kaynaklanmamıştır. Bu durum temel olarak sistemin doğasından ve bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin tarihsel olarak gelişim zorunlulukları ve dinamiklerinden kaynaklanmıştır.

Şimdi, bu büyük bir lokmadır ("sistemin doğası ve bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin tarihsel olarak gelişim zorunlulukları ve dinamikleri"), o halde bu sözü biraz açalım. Bu ülke, Afrikalı halk kitlelerinin köleleştirilmesinin yanı sıra Yerli Amerikalıların soykırımla boyun eğdirilmesi ve topraklarının çalınması üzerine kurulmuştur (ve ülkenin daha da geliştirilmesi, Meksika kökenli insanların ikinci sınıf insan muamelesi görmesi ve Meksika'nın geniş topraklarının fethini içermektedir). Böylesi bir durum, tüm korkunç baskıları "haklı çıkarmak" için ırkçılığın yayılmasını gerektirmiştir. Sonradan İç Savaş kölelik sorununu çözdüğünde ve bu iç savaşın sonucu olarak kölelik kaldırıldığında bile, beyaz üstünlüğünün ülkeyi tutan "tutkalın" çok önemli bir parçası olduğu ve bu şekilde kaldığı göz önüne alınırsa, kapitalist sistemin temelinde "bir araya getirmenin" tek yolu bir kez daha zorla beyaz üstünlüğünü dayatmak şeklinde kendini göstermiştir. Bu yüzden, İç Savaş'ın bitiminden çok kısa bir süre sonra, Siyahi halka soykırım yapılırken ve Amerikan Yerlilerinin toprakları çalınırken, Jim Crow ayrımcılığı sistemine (sistemik terör tarafından desteklenmiş ve tekrarlanan linçlerle kendini göstermiştir) maruz kaldılar. Ayrıca Meksika'dan gelen göçmenler bu sistemin uygulayıcıları tarafından sürekli ayrımcılığa ve şiddete maruz kaldı.

Nesiller sonra, 2.Dünya Savaşı sırasında, bu ülkenin yöneticilerinin bu savaş sürdürme ihtiyaçları nedeniyle, çok

sayıda Siyahi kuzeye göç edebildi ve savaşa hizmet eden endüstrilerde iş bulabildi. Ve sonrasında, büyük ölçüde ABD'nin bu savaşın -savaşın kendi topraklarında yapılmadığı ve endüstriyel tesislerine ve altyapısına zarar gelmemesi gerçeğinin sonucunda- savaşın kazanan tarafında olması ile savaştan sonra bu ülkede ekonomik bir büyüme gerçekleştirmiştir. Bu durumda, önemli sayıda Siyahi, fabrikalarda (çelik, araba vb.) daha iyi ücretli işler de dahil olmak üzere çok sayıda istihdam elde etmeye devam edebildi.

Fakat aynı zamanda, yüzyıllar boyunca sisteme işlenmiş olan beyaz üstünlüğü nedeniyle -ve bunun üstesinden gelmek için gerçekten hareket etmenin, sistemin dokusunu parçalayacak olması ve temelini kıracağı gerçeği ile- Siyahiler istihdam da dahil olmak üzere sistematik ayrımcılığa maruz kalmaya devam etmişlerdir ("en son işe alınanlar ve ilk kovulanlar" Siyahilerin istihdama ilişkin durumunun doğru bir açıklamasıdır). Başka bir çirkin örneği, konut politikasına ilişkin hükümetin siyasetlerinde görürüz. Bunlar da bilinçli ve kasıtlı bir ayrımcılık içeriyordu: 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, beyazlara kendi evlerini satın almalarını ve giderek banliyölere geçmelerini sağlamak için krediler verilmişti. Bu durum Siyahi savaş gazileri (ve diğerleri) için reddedildi ve bunun yerine Siyahiler banliyölerde ayrılmış çeşitli konut projelerine yığıldılar. Ve bu durum, Siyahi halkın maruz kaldığı sistematik ötekileştirme ve ayrımcılığın bir parçasıydı.

Sivil Haklar hareketi ve daha sonra 1960'larda daha radikal olan Siyahi Kurtuluş hareketi sonucunda bazı tavizler verildi ve "Üst mevkilerdeki siyah yüzlerin" sayısında belirli bir artış ve Siyahi orta sınıfın büyümesi gibi bir durum yaşandı. Durumları beyaz orta sınıftakilere nazaran çok daha güvencesiz olsa da belirli bir büyüme durumu vardı (2008 krizinde acımasızca ortaya çıkan bir durumdur bu; bu süreç çok sayıda Siyahinin evini kaybetmesine ve sahip oldukları tasarrufların

çoğunu yitirmelerine neden olmuştur). Ve daha yakın zamanlarda, şehirdeki insanlar için çok sayıda fabrika kapandı ve diğer iş kaynakları sona erdi. Bu işletmeler genellikle üretim süreçlerini başka yerlere taşıdılar – özellikle de Üçüncü Dünya’daki ülkelere (Latin Amerika, Afrika, Orta Doğu ve Asya) taşadılar ve çocuklar da dahil olmak üzere halk kitlelerinin umutsuz durumundan faydalandılar. Onları açlık sınırının altı ücretlerle aşırı şekilde sömürdüler.

Tüm bunlar, artan otomasyon ve üretimin “siberleşmesi” ile birlikte, bu sistemde yerleşik olarak devam eden ötekileştirme ve ayrımcılıkla birleştiğinde, çok sayıda Siyahi ve özellikle de gençler, nesiller boyu sadece işsiz kalmadı ayrıca “normal” (yani ekonomide “kayıtlı”) ve anlamlı bir istihdam beklentileri de yok edildi.

Kapitalizm ve Irkçılığın Zehirli Bileşimi

Burada kapitalist ekonominin temel işleyişi ve gereksinimleriyle birlikte, iktidarı elinde bulunduranların vahşi bir şiddetle uyguladıkları sistematik ve tarihsel olarak evrimleşmiş ötekileştirme ve ayrımcılığın “zehirli bir bileşimini” görüyoruz. Bunlar sadece zenginliğin değil, aynı zamanda büyük ölçekli kapitalist işletmelerin elinde ve kontrolündeki üretim araçlarının (teknoloji, fabrikalar ve diğer fiziki yapılar, hammadde kaynakları vb.) ve finans kurumlarının daha fazla ve çok daha fazla yoğunlaşmasını içerir. Ve bu durum, sadece belirli bir ülkede değil, giderek daha fazla bir şekilde küresel bir ölçekte birbirleriyle boğuşarak rekabete odaklanan ve bu nedenle insanları -çocuklar da dahil olmak üzere- dünya çapında bir ter atölyeleri ağında acımasızca sömürmeye ve sürekli olarak çok sayıda umutsuz insanı daha da sömürücü bir şekilde sömürmenin yollarını aramaya yönlendirmektedir. (Örneğin; cep telefonları ve bilgisayarlar Kongo’da -çok sayıda çocuk da dahil olmak üzere- ezilen insanlar tarafından korkunç koşullar altında çıkarılan koltan mineraline bağlıdır ve ABD’de satın alınan kıyafetlerin büyük bir kısmı Asya’nın Bangladeş ülkesinde korkunç

koşullarda çalışan çok sayıda kadın tarafından üretilmektedir.)

Bu durumda ve özellikle uluslararası uyuşturucu ticaretinin büyümesi ve ABD'ye derinlemesine nüfuz etmesiyle, kendilerini "kayıt içi ekonominin" dışında bulan gençlerin çoğu diğer suç faaliyetlerinin yanı sıra uyuşturucu ticaretine yöneldiler. Yetkililer, her ne kadar hükümetin politikaları tarafından teşvik edilen ve büyük miktarlarda uyuşturucunun şehir içine taşınmasını kolaylaştıran bir süreç olsa da, bu durumu özellikle de gençlere karşı sistematik baskı uygulamak "durdurup üst aramak" için kullandılar. Bütün bunların sonucunda, kitlesel tutuklamalarda ve çok sayıda gencin polis tarafından sürekli olarak katledilmesinde büyük bir artış yaşandı.

Aynı zamanda, ABD'nin Meksika'ya ve Latin Amerika'nın diğer bölgelerine egemen olmaya ve buralardaki ekonomileri bozmaya, hükümetleri yozlaştırmaya ve bu ülkelerdeki insanlar arasındaki toplumsal ilişkilere çeşitli biçimlerde zarar vermeyi sürdürmesi gündeme geldi. Tüm bunlar, çok sayıda insanın bu ülkelerden kaçmasına ve fabrikalara, tarım alanlarına ve bu ülke ekonomisinin diğer kısımlarına, şiddet yoluyla istismar edildikleri ABD'ye göç etmek zorunda kalmaları ile sonuçlandı. Ve bu göçmenlerden çok sayıda genç kuşak çeteler oluşturdu (veya mevcut çeşitli çetelere katıldılar), böylece uyuşturucu ticaretine ve çeşitli suçlara da karışmış oldular.

Ancak son zamanlarda, şehirlerdeki kenar mahallelerin en azından birçoğunda, birkaç nedenden dolayı -pandeminin de insanlara korkunç zarar verdiği gerçeği de dahil olmak üzere- kokain ticaretinde bir azalma ve uyuşturucu ticareti hiyerarşisinde nispeten bir azalmaya neden oldu. Bir süre için, özellikle 1980'ler ve 1990'lar boyunca terk edilmişlik ve çaresizliklerinden dolayı, uyuşturucu ticareti, kenar mahallelerdeki genç erkek ve kadınlar açısından "büyük bir işveren" konumundaydı ve bunların pek çoğu zengin olma

illüzyonu içindeydi. Şimdilerde bu -çarpık ve zararlı- istihdam ve gelir kaynağı dahi pek çokları açısından için artık tükenmiş bulunuyor veya büyük ölçüde azalmış durumda. Bu durum, özellikle bu sistem altında geleceği olmayan ve banliyölerden ve gettolardan gelen, sevdikleri için bir şekilde hayatta kalmaya çalışan muazzam sayıdaki gencin sefaletinin derinleşmesine, hapsedilmesine, erken yaşta ölmesine veya umutsuz koşullarına olumsuz bir etkide bulunmuştur.

Bütün bunlar bu sistemin sınırları dahilinde değiştirilemez, dönüştürülemez ve bu sistemin sınırları dahilinde bütün bunların üstesinden gelinemez. Herhangi bir politikacının ("liberal" ya da Trump gibi açık faşist) söyleyebilmesine rağmen, bu sistemin "kendini tersine çevirmesinin", sanayinin büyük bir bölümünü içerdeki şehirlere geri getirmesinin ve zor durumdaki insanlar için "asgari bir ücretle" anlamlı bir istihdam sağlamanın bir yolu bulunmamaktadır. Hükümetin bunu yapmaya çalışmak için "siyasi iradesi" olsa bile, bunu yapmak (yani milyonlarca eski işsizsin veya "tam olarak çalışamayan" insanın "asgari bir ücretle" istihdam edilmesi durumu) Amerikan kapitalistlerinin küresel ekonomideki rekabetçi konumlarını ciddi şekilde baltalayacaktır. Ve eğer aynı zamanda, tarihsel olarak evrimleşmiş beyazların üstünlüğünü savunan tüm ilişkileri ciddi bir şekilde aşmaya çalışırlarsa, bu durum "ülkeyi bir arada tutan" bütün toplumsal "bağlar" bozulabilir.

"İyi kalpli insanlar" -ve özellikle de birçok beyaz için- polisin zalimce ve acımasızca cinayetlerinin yanlış olduğunu ve buna karşı protesto etmek için harekete geçilmesi gerektiğini söylemek (ve bunu içtenlikle söylemek) önemlidir. Ancak, bu sistem altında ve bu sistemin ekonomisinin işleyiş şekli ile, hükümetin sadece iş meselesinde değil, aynı zamanda işten mahrum bırakılan, şehirlerde yaşayan siyahilerin uzun vadeli işsizliğiyle de başa çıkacak politikalar benimsemeye çalıştığında neler olacağını bir hayal edin; bu politikaların

(var olan işler için ve eğitim için) bu değişikliklerin yapılması sonucunda, iyi olan konumlarını yitirecek pek çok beyazın tepkisinin ne olacağını bir hayal edin. Bu tür politikalar, sadece istihdama değil, eğitime ve hatta daha da temellere uygulandığında neler olup biteceğini bir hayal edin. (İstihdam ve eğitimde “olumlu eylem” programlarını uygulamak için asgari çabalara yanıt olarak teşvik edilen “geri tepmeyi” zaten gördük)

Bir kez daha belirtmek gerekiyor, bu durum sadece “beyaz insanların ırkçı olması” meselesi değildir. Birçoğu ırkçıdır, ancak birçoğu ırkçı olmak istemez. Ancak daha derin mesele, kapitalist ekonominin temel işleyiş biçimi ve herkesin “kendini düşünmeye” nasıl teşvik edildiği ve daha da temel olarak, insanların her önemli alanda birbirleriyle rekabet etmeye zorlanmasıdır. Bu sistem altında, gerçekte istihdam ve eğitim de dahil olmak üzere aslında insanlar arasında yıkıcı bir kaos ve çatışma yaratılmaktadır ve yüzyıllar süren ırkçı baskının gerçekliğini ve etkilerini gerçekten ve tamamen üstesinden gelmeye çalışmak toplumun **bu sistem altındaki** “bağlarını” parçalayacaktır.

Bu kesinlikle ve kesinlikle, toplumun her kesiminde her türlü ayrımcılık, eşitsizlik ve baskıya karşı mücadele etmekten kaçınmak için bir argüman DEĞİLDİR. Yalıtılmış, bastırılmış ve umutsuz hissetmek yerine, baskıya karşı mücadele etmek ve iktidara taviz vermemek çok önemlidir. Kitlelerin baskıya karşı durmak ve ayağa kalkmak için kendi güçlerini hissetmelerini sağlamak ve toplumun her kesiminden insanları bu mücadeleye katılmaya yönlendirmek gerekir. Ve kitlelerin, tüm baskıcı sistemi çökertmek için her şeyden önce gerekli olan mücadele için, gerekli olan örgütlenmeyi anlamaları ve bunu kurma becerisine katkıda bulunmak önemlidir. Ama işte bu nokta -bu kitlesel mücadeleler, eğer doğru inşa edilmezlerse ve nihayetinde, tüm sistemi ele geçirerek, onu devirmek ve çok daha iyi bir şeyi yaşama geçirmek amacıyla hareket edilmezse, daha önce de vurguladığım gibi, imtiyazların kazanıldığı

yerlerde bile **“bu sistem iktidarda kaldığı sürece, saldırıya ve zayıflatmaya devam edecektir ve bu kısmi kazançları bile tersine çevirmeye çalışan güçler olacaktır”**. İnsanlar ezilmeye devam edecek ve bir kez daha moral bozukluğu hissi ile kalacaklar ve bir kez daha bölünerek birbirlerine düşmeleri sağlanacaktır. [\[2\]](#)

Temel ve önemli nokta, ırkçı baskıya (ve tüm baskılara) karşı mücadelenin bu sistemin sınırları içinde kalmaması ve bunun yerine, bu sistemi ortadan kaldırma hedefine yönelik genel mücadelenin bir parçası olarak yürütülmesi ve sürdürülmesi gerektiğidir. Bu baskının bu sistem altında ortadan kaldırılamaması durumu sadece umutsuzluktan vazgeçmek için bir neden değildir, **bu durum insanların nihayetinde onu devirmek için devrimci bir mücadeleyi yürütmek doğrultusunda kazanılmasının temel dayanağıdır!** Ve bu sistemin neden ortadan kaldırılması gerektiğinin ve gerçekten kaldırılabilceğinin de bir nedenidir.

Bütün bunlardan dolayı, yüzyıllar süren acımasız ırkçı baskı ve mirasın üstesinden gelmek için, iktidarı elinde bulunduranlar tarafından (onların politikacılarının ve siyasi partilerinin hiçbirinin) gerçek ve anlamlı bir eylemi olmayacaktır. Bugün bu sistem altında, milyonlarca ve milyonlarca Siyahi gencin ve diğer etnisitelerden gençlerin daha iyi bir gelecek beklentisi olamayacaktır.

Daha önce de belirttiğim gibi: “Peki bu sistem hiçbir geleceği ve umudu olmayan bu gençlerle ne yapıyor? Onları bastırıyor... onları şiddetle bastırıyor.” [\[3\]](#)

Ve tüm bunlardan dolayı Siyahilere ve diğer farklı etnisitelerden halklara yönelik sistemik ve sistematik bir polis terörü var. Bu yüzden sadece banliyölerdeki gençlere (ve diğerlerine) değil, herhangi bir yerde, hatta toplumda daha fazla eğitim ve statüye sahip olan Siyahilere dahi taciz, vahşet ve cinayetler gündeme gelebiliyor. Eğer sistem kenar mahallelerdeki halk kitlelerini “şiddetle bastırmada” polise

ihtiyaç duyuyorsa -ki duyuyor- bu durum Siyahi halka ve genel olarak diğer etnisitelerden halkları da kapsıyor ve onlara karşı da uygulanıyor. Polisin “iyi”... (bu boşlukları kullandıkları ırkçı terimleri göz önünde bulundurarak doldurun) ve “kötüler” arasında ayırım yapmada ne çıkarı, ne yeteneği ne de gönlü vardır. Ve bunun da ötesinde, vahşetin ve cinayetin “rastgele” doğası, bunu insanları terörize etmede daha etkili kılıyor – herkesi, hatta “daha iyi” olanları da, doğru bir şekilde, bunun bir hedefi olabileceğini hissettiriyor.

*Bir ÇÖZÜM var: **Devrim ve Kökten Yeni ve Farklı Bir Dünya***

Tüm bu nedenlerden dolayı, insanlar bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin egemenliği altında yaşadıkları sürece ırkçı baskılar devam edecektir. Buna karşı kararlı bir mücadele yürütmek sadece doğru değil, aynı zamanda çok önemlidir. Fakat aynı zamanda bu ırkçı baskının bu sistem altında asla ortadan **kaldırılmayacağını** ve asla ortadan **kaldırılmayacağını**, ve nihayetinde bütün bunlara son vermek için, **radikal olarak farklı bir sisteme** ihtiyacımızın olduğunu bilmek de çok önemlidir.

Kökten farklı bir ekonomik sisteme ihtiyacımız var – Üretim araçlarını kolektif olarak geliştirerek ve kullanarak, kitlelerin gerek zihinsel gerekse kültürel olarak ihtiyaçları ayrıca (istihdam, gıda, barınma, sağlık hizmetleri vb. için) gibi ihtiyaçlarını karşılamak için geliştirilen ve ilerleyen bir sosyalist ekonomik sistem (üretim tarzı) gerekiyor. Aynı zamanda onlara sadece insanca bir hayat yaşamak için değil, aynı zamanda baskı ve sömürü ilişkilerinin temellerini ve ihtiyaçları bilimsel olarak anlayabilecekleri ve toplumun dönüşümünü ileriye götürebilecekleri, nihayetinde ve tamamen bütün sömürücü ilişkileri ortadan kaldırma sürecinde daha bilinçli olarak yer alarak, bu mücadeleyi dünya çapında desteklemek için gerekli araçlar sağlamak için bu gereklidir. Bu mücadelenin en yüksek önceliklerinden ve hedeflerinden biri, toplumun her alanında ırkçı baskıyı aşmak ve nihayetinde

ortadan kaldırmak için kararlı bir mücadeleyi içermesidir.

Kökten farklı bir sosyalist ekonomi (üretim tarzı), ırkçı baskıyı ve tüm baskıyı ortadan kaldırma sürecinin elverişli bir zeminde yürütülebileceği ve nihayetinde tüm bunların üstesinden gelmeyi başarabileceği temeli sağlayacaktır.

Breakthroughs [Atılımlar] çalışmam içinde bu kritik önemdeki ilişki ve süreçten bahsedilmektedir:

“Nihayetinde üretim biçimi; kadınların, Siyahilerin veya Latinoların ezilmesi, kafa emeği ile kol emeği arasındaki çelişki gibi, veya çevreyle ilgili durum, göçmenlerin durumu vb. gibi herhangi bir toplumsal sorunun temelini ve değişiminin sınırlarını belirler. Bütün bunların kendi başlarına gerçekliği ve dinamikleri bulunsa da ve bunlar ekonomik sisteme indirgenemez durumda olsalar da, hepsi belirli bir çerçeve ve belirli bir ekonomik sistemin temel dinamikleri içinde gerçekleşir; ve bu ekonomik sistem, bu üretim tarzı, tüm bu toplumsal meselelere yönelik değişimin temelini ve nihai sınırlarını belirler. Dolayısıyla, tüm bu farklı baskı biçimlerinden kurtulmak istiyorsanız, bunları kendi gündemlerine göre ele almanız gerekir, fakat aynı zamanda bu değişiklikleri gerçekleştirebilmenizi sağlayacak ekonomik sistemi de temelden değiştirmeniz gerekir. Başka bir deyişle: “Bu değişiklikleri yapmanıza yalnızca engel olmayacak aynı zamanda bu değişiklikler için elverişli bir temel de sağlayacak belirli bir ekonomik sisteme sahip olmalısınız.”

[\[4\]](#)

Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa, böylesine kökten farklı bir ekonomik sistem ve hükümet kurumları, yasaları ve yasal bir sistem için kapsamlı bir vizyon ve somut bir planın yanı sıra bu üretim tarzıyla birlikte ilerleyip sürekli gelişimine katkıda bulunacak bir eğitim, bilim, sanat ve kültüre, tüm baskı ve sömürünün ortadan kaldırılmasına bir yaklaşım sunmaktadır. [\[5\]](#) *Ve Neden Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz* (ve diğer çalışmalarım içinde), bu Anayasayı ve

halk kitlelerinin bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin egemenliği altında maruz kaldığı gereksiz acı ve delilikten arınmış bir dünyayı hayata geçirmek için **gerekli olan devrimin nasıl olacağı** açıklanır.

Irkçı baskılar ve bu kapitalizm-emperyalizm sistemine dahil olan tüm baskılar ancak bu şekilde sona erdirilebilir – **Yani ancak bu sistemi ortadan kaldırmak için bir devrim yoluyla!**

Bu yüzden temel bir hakikati vurgulamaya devam ediyoruz: İki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – veya **devrim yapacağız!**

Bu yüzden cesur bir şekilde **DEVİRİM – DAHA AZI DEĞİL!** sloganımızı yükseltmeye devam ediyoruz.

Referanslar:

[1] “Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz” videosu ve metinleri revcom.us web sitesinde mevcuttur.

[2] Bob Avakian’ın “Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz” konuşmasından alınmıştır.

[3] Bob Avakian “Polis Vahşeti ve Cinayetleri zerine: Onay Kararları Bunu Durdurmayacak – Bir Devrime İhtiyacımız Var!” Bob Avakian ile gerçekleştirilen bir soru-cevap oturumundan bu alıntı, 2018’de Chicago’da “Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz” konuşması sonrasında yayınlanmıştır ve revcom.us adresinde mevcuttur.

[4] Bob Avakian, *Breakthroughs [Atılımlar] – Marx’ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım*, Kaynak için bkz: https://revcom.us/avakian/bob_avakian-breakthroughs/Bob_Avakian-BREAKTHROUGHS.pdf

[5] Bob Avakian tarafından yazılan *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa* alışması revcom.us web sitesinde mevcuttur.

“Ah, Şimdi Söylüyorlar” – Bu Faşizm!

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki açıklaması 12 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini takipçilerimiz için aktarıyoruz.

Kaynak

için

bkz:

https://revcom.us/a/651/bob-avakian_oh-now-theyre-saying-its-fascism-en.html

Spor yorumcusu Dick Enberg, hatalarını örtmek için sık sık bu ifadeyi (“Ah, şimdi söylüyorlar”) kullanır. İşte size bir örnek: Enberg’in sunduğu bir basketbol maçında, biri atış yapar ama “steps” denir ve atış kabul edilmez. Enberg, “steps” çağrısı yapıldığını ve atışın sayılmadığını hemen fark etmez. Ve nihayetinde atışın geçersiz olduğunu fark etmeden önce “harika bir atışın” nasıl olacağına ilişkin adeta kendinden geçer. Daha sonra da hatasını kabul etmek yerine, “Ah, atışın sayılmadığını şimdi söylüyorlar” der. (Ki durum aslında uzun süredir böyledir)

Trump ve Naziler arasında karşılaştırmaların yapıldığı ve bu ülkedeki faşizm hayaletinin nihayetinde kitleler tarafından - “ana akımdan” sesler de dahil olmak üzere- tartışıldığı bir dizi yeni makale ve yorum görüyorum. Yıllardır, Trump’ın faşist doğasına, hedeflerine ve bütün olarak Trump/Pence rejimine sürekli olarak işaret eden bizler, yalnızca bu rejimin “temelden” saldırılarıyla değil, pek çok liberalin alay etmesi ve durumu inkarı ile de karşılaştık. Böyleleri, bizleri insanları korkutmakla ve insanları sırf bizi takip etmeye yönlendirebilmek için çeşitli abartılı vurgular, yutturmacalar ve “alarmizm” taktiğini kullanmakla suçladılar. Şimdilerde bu konuda söylediklerimiz giderek daha belirgin

hale geldiğinde, ve daha “saygın” kaynaklar da meseleye ilişkin konuşmaya başlayınca, birkaç dürüst kişi **“Bu konuda haklıydınız ve ben yanıltılmışım.”** şeklinde geri bildirimde bulundu. Yine de bir süredir analizlerimizi eleştiren veya reddedenlerin pek çoğu -şimdilerde nihayetinde “sanırım bu faşizm” diye fark etmeye başlayanlar- faşizmden bahsederken baştan beri haklı olduğumuzu kabul etme nezaketi ve dürüstlüğünü göstermediler. Bunun yerine “ah, şimdi söylüyorlar” şeklindeki bir rutini tercih ediyorlar.

Açık olmak gerekirse, insanların bu konuda haklı olduğumuzu kabul etmelerinin doğru ve gerekli olmasının nedeni, egolarımız meselesi değil, ilke ve yöntem meselesidir. Eğer bu kadar önemli bir şey konusunda haklıysak, belki de ondan öğrenilecek bir şeyler vardır – sadece yaptığımız belirli bir analiz için de değil, aynı zamanda bu analizin altında yatan yöntemi, gerçekliği araştırma ve gerçeklik hakkındaki doğrular ve kanıtlar temelinde ilerlemenin bilimsel yöntemi ve yaklaşımı... peşin kavramlar, önyargılar ve “rahatsız edici” sonuçlara direnç göstererek ilerlemek yerine, **nereye götürürse götürsün hakikati takip etmek!** Ve bu meselenin de ciddi bir şekilde ele alınması gerekiyor: Bu yöntemi ve yaklaşımı yalnızca Trump/Pence rejiminin doğasına değil, içinde yaşadığımız sistemin temel doğasını anlamaya uyguluyoruz; kapitalizm-emperyalizm sisteminin temeli ve devam eden işleyişi içinde yerleşik olan bir durumun analizi sayesinde halkların ve çevrenin en korkunç şekilde yıkıma uğratıldığı, sömürüldüğü ve yağmalandığı sonucuna varıyoruz ki, bu doğrudur. Ve bu nedenle, vurguladığımız gibi: İnsanlığın gerçekten yaşamaya değer bir geleceği olacaksa, **bu sistem reforme edilemez, bu sistemin devrilmesi gerekiyor!**

Δήλωση του Επαναστάτη Ηγέτη, Συγγραφέα και Αρχιτέκτονα του Νέου Κομμουνισμού Μπομπ Άβακιαν.

Editörün Notu: Devrimin önderi ve Yeni Komünizm'in mimarı Bob Avakian'ın Minneapolis olayları ve yaşanan sürece revcom.us web sitesinde 1 Haziran 2020 tarihinde yayınlanan açıklamanın Yunanca çevirisini takipçilerimiz için aktarıyoruz.

Bu önemli açıklamanın Türkçe çevirisi ayrıca web sitemizde yer almaktadır.

Kaynak için bkz: <http://yenikomunizm.com/bob-avakiandan-aciklama>

Σε όλους εκείνους που έχουν ξεσηκωθεί τόσο έντονα και διαδηλώνουν λέγοντας «Όχι άλλο!» μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, και όλων των άλλων ψυχρόαιμων δολοφονιών της αστυνομίας.

Σε όλους εκείνους που έχουν εμπνευστεί από αυτή τη δίκαιη εξέγερση.

Σε όλους εκείνους που έβγαλαν τις παρωπίδες από τα μάτια τους και έχουν οδηγηθεί να σκεφτούν εκ νέου για το τι χώρα είναι αυτή στην οποία ζούμε.

Αυτό εγείρει μεγάλα ερωτήματα σχετικά με το τι χρειάζονται οι άνθρωποι για να ζουν πλήρως ως ανθρώπινα όντα:

**ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΘΕΣΜΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ – ΤΙΠΟΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΟ**

**ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΒΑΝΑΥΣΟΤΗΤΑ
ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ – ΤΙΠΟΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΟ**

Χρειαζόμαστε έναν κόσμο χωρίς λευκή υπεροχή και αρσενική

υπεροχή – έναν κόσμο όπου κανείς δεν θεωρείται «ξένος» – ένας κόσμος χωρίς πόλεμο, όπου άνθρωποι από όλο τον κόσμο, με μια όμορφη άνθηση της διαφορετικότητας, δρουν μαζί για το κοινό καλό και φροντίζουν πραγματικά για τον πλανήτη.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ.

Η πιθανότητα αυτού φαίνεται έντονα στην τρέχουσα εξέγερση ανθρώπων όλων των φυλών και φύλων από όλο τον κόσμο – οι άνθρωποι τώρα αρνούνται να παραμείνουν σιωπηλοί ή παθητικοί ενώ όλη αυτή η καταπίεση και η βία συνεχίζεται!

Για να Κάνουμε Όλα αυτά Πραγματικότητα Χρειαζόμαστε ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ – ΤΙΠΟΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΟ!

Υπάρχει ένα στρατηγικό σχέδιο για το πώς να γίνει αυτή η επανάσταση, και ένα ολοκληρωμένο όραμα και συγκεκριμένο σχέδιο για έναν ριζικά διαφορετικό και πολύ καλύτερο κόσμο όπου όλα αυτά είναι δυνατά. Αυτά βρίσκονται στο έργο μου, συμπεριλαμβανομένου του Συντάγματος της Νέας Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας στη Βόρεια Αμερική.

Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για αυτήν την επανάσταση και να γίνετε μέρος της πραγματοποίησής της μεταβαίνοντας την ιστοσελίδα revcom.us και συμμετέχοντας στα revcom.

Δεν χρειάζεται να ζούμε σε αυτόν τον κόσμο όπου τόσο μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας υποφέρει τόσο άδικα κάτω από αυτό το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την εκμετάλλευση και ταπείνωση των ανθρώπων, τον περιορισμό της ανθρώπινης φύσης τους και τη δολοφονία τους χωρίς έλεος. Μπορούμε να κάνουμε πολύ καλύτερα! Μην ακούτε εκείνους που λένε " δεν μπορεί ποτέ να συμβεί ".

Κοιτάξτε γύρω σας – αυτό που φαινόταν αδύνατο χθες συμβαίνει τώρα! Θέλουμε επανάσταση, γιατί να αρκεστούμε σε κάτι λιγότερο;

1-2-3-4: Bu Pisliği Daha Önce de Gördük!

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşığıdaki makalesi 10 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/651/bob-avakian-1-2-3-4-we-have-seen-this-shit-before-en.html>

Şimdi buna bir son verme zamanı!

George Floyd'un öldürölmesinin yol açtığı haklı öfkenin kitlesel bir şekilde patlamasıyla karşı karşıya kalan Trump; polisi övüyor, Floyd'a ve protestoculara iftira atıyor, şiddet ve baskı ile tehdit ediyor. Kalbi olan herkes Trump'ın eylemlerine karşı çıkıyor ve bunları kınıyor. Fakat halkın tanınması ve yenmesi gereken bir diğerk durum, yönetici sınıfın (Demokrat Parti ve CNN gibi çeşitli medya kuruluşları tarafından temsil edilen) "ana akım" bölümünün daha aldatıcı ve sinsi hareketleridir. Bunlar, kitlesel protesto ve isyanın yükselen dalgasını daha "yumuşak" bir şekilde öldürmeye çalışıyorlar. İnsanların sorunun köküne inmesini ve gerçek çözümü talep etmesini önlemeye çalışıyorlar.

Bununla mücadeleye yardımcı olabilmek doğrultusunda, kitleleri "pasifize etmek", "uysallaştırmak" ve polis terörü ve cinayetleri gibi bu sistemin suçlarına karşı keskin bir şekilde açığa çıkan kitlesel öfke dalgasını anlamsız ve hatalı mecralara yönlendirmek için izledikleri "**dört adımlı yöntemin**" temellerini ifşa etmek önemlidir. Şimdi bunlara bakalım:

Birinci Adım: Mümkünse polis tarafından öldürölün kişilerle iftira atmak -onları birer suçlu olarak lanse etmek ve onların polisi şiddet kullanmak zorunda bıraktıklarını ve polisi

provoke ettiklerini ima etmek- eğer bu işe yaramazsa ve çok riskliyse durum geri tepebilir ve daha fazla öfkeye yol açabilir. Bu durumda polis tarafından yaşanan bu cinayet “trajedisi” hakkında konuşmak, kurban (ve kurbanın ailesi) için sempati duymak ve sorun hakkında “bir diyaloga ihtiyacımız var” demek.

Kurumsallaşmış ırkçılık, polis vahşeti ve cinayetlerine ilişkin sistematik bir sorunmuş gibi davranmak. Eğer durumdan kaçınamıyorlarsa, cinayeti işleyen pislikleri bir şekilde suçlamak. (Fakat mümkünse, işlenen gerçek korkunç suçtan daha az bir suçlama ile bunu yapmak ve mümkün olduğunca az sayıda pisliği suçlamak).

İkinci Adım: Eğer protestolar yetkililerin “kontrolü kaybetmesine” neden olacak bir şekilde “kontrolden çıkıyorsa”, protestoculara vaaz verip onları “yatıştırmak” için “saygılı” olunması beklenenleri ve “saygınları”, mesela “itfaiyecileri” (ve kadınları) devreye sokmak. Yükselen kitlesel öfkeye medyada bir şekilde yer vermek, fakat bunu “**iyi protesto**” ve “**kötü protesto**” şeklinde sürdürmek. “Meşru” protestoyu ve “şımarık” haydutları destekleyen, “problemin barışçıl şekilde ifade edilmesini engelleyen” varsayılan “dış ajitatörleri” kınamak. Polisin (ve sistemin diğer silahlı kuvvetlerinin) protestolara saldırırken izledikleri şiddetinin bir kısmını eleştirmek. Ve eğer bu görmezden gelinemeyecek kadar açık olduğunda, “iyi protesto” ve “kötü protesto” hakkındaki tekerlemeyi tekrarlamaya devam etmek.

Üçüncü Adım: İşleri mümkün olduğunca sistemin içinde tutacak burjuva ve küçük burjuva güçleri; ayrıca sistemi gerçekten olduğu şekliyle tanımlamayan (bu, adı kapitalizm-emperyalizm olan bir sömürü ve baskı sistemidir), bu sistemi sona erdirmeye çağrısında bulunmayan, bunun yerine bu sistem içinde anlamsız veya imkansız olan (ya da her ikisi) reformları savunan oportünistleri inşa etmek. Problemi “incelemek” ve büyük ölçüde kozmetik olan “değişiklikleri” savunmak, ve her durumda polis tarafından devam eden terör ve cinayetleri durdurmak

için hiçbir şey yapmayacak olan komisyonlara çağrıda bulunmak. Protestonun ne kadar iyi olduğu hakkında vaaz vermek, ancak değişim için, bu saldırıları sürdüren ve böyle yapmaya da devam edecek mevcut sistemin temsilcilerini “seçenek” göstermek ve tüm “enerjiyi” seçimlere yönlendirmek!

Dördüncü Adım: Bir kez daha, protestoların ve isyanın kitlesel dışa vurulması “pasifize edilip”, “uysallaştırılıp” “zararsız” mecralara yönlendirildikten sonra, bu kitlesel öfkeye neden olan durumu ele almak için anlamlı hiçbir şey yapmamak. Mümkünse, cinayet işleyen pislikleri serbest bırakmanın bir yolunu bulmak – ya da eğer çok tehlikeli olursa (bir kıvılcım bir kez daha toplu öfkeyi tetikleyebilir), onları tamamen serbest bırakabilmek için verilen cezaların mümkün olduğunca hafif olmasını sağlamak. Polisile ilgili sorunlar hakkında, polisin yönettiği sisteme “hizmet ettiği ve bu sistemi koruduğu”, “bu sistemde yerleşik olan baskıyı uyguladıkları” gerçeğini sunmak yerine “polis ve hizmet ettikleri topluluklar arasındaki ilişkilerin nasıl iyileştirileceği” türünden bir tartışma yürütmeye çalışmak.

Bütün bunları, bu sistemin süregiden suçları ve zorbalıkları yeniden açığa çıktığında ve bunların ortadan kaldırılması gerektiğinde acımasız bir baskıya karşı bir kez daha “nezaketle” tekrarlamaya hazır olmak.

YENİDEN EZİLMEK İÇİN BUNA İZİN VERİLMEMELİDİR! Bu sistemin korkunç suçlarına karşı nasıl mücadele edileceğine ilişkin prensiplerin, yine aynı sistemi temsil edenler tarafından dikte edilmesi durumu kabul edilmemelidir!

Baskıya karşı mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği, baskının sebebinin ne olduğu, nihayetinde buna son vermek için neyin gerekli olduğu ve bu mücadele için gerekli olan araçlar ancak bilimsel analiz ile belirlenmelidir. Bu durum gerekli olan şeye, yani **DEVİRİM – DAHA AZI DEĞİL!** şeklindeki tespite bize götürmektedir. Ve bu sistemin halkları ve çevreyi tahrip ettiği, bozduğu, sömürdüğü ve yağmaladığı tüm gidişatlara

karşı mücadele, bu sistemi ortadan kaldıracak ve çok daha iyi bir sistem getirecek devrime doğru bir kararlılıkla sürdürülmelidir. Bu durum, kapitalizm-emperyalizm sisteminin topluma ve nihayetinde bir bütün olarak insanlığa dayattığı gereksiz acıların, deliliğin ve yıkımın ötesine geçmenin yollarını oluşturmak, bunun temelini atmak ve bu doğrultuda gerekli araçları sağlamak için elzemdir.

Rezil Carlson, Faşist “Fox Haber” ve Beyaz Üstünlükçülerinin Yayınları

Editörün Notu: Bob Avakian’ın aşağıdaki yazısı 8 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.

Kaynak için bkz:

<https://revcom.us/a/651/bob-avakian-fucker-carlson-fascist-fox-news-en.html>

George Floyd’un soğukkanlı bir şekilde katledilmesi sonrasında patlak veren öfkenin tam ortasında, Tucker Carlson rezili, protestocularla alay etmek, ayrıca protestonun yayılması ve bu ülkede siyahilere karşı sistematik terör ve süregiden soykırım gerçeğini reddetmek üzere “Fox Haber” isimli faşist medya platformunu kullanıyor. Carlson yayınlarını yaparken Ku Klux Klan kukuletası da taksa kendisine yakışır. Carlson’ı, kölelik günlerinde köleler kırbaçlanırken verandasında oturan ve naneli likör içerek acımasızca sırttan bir köle sahibi şeklinde hayal etmek de mümkündür. Ayrıca Jim Crow ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü günlerinde, Siyahiler linç edilirken tezahürat eden kalabalığın bir parçası olmak için çabalayan

biri olarak da kendisini kolayca hayal edebiliriz. Ve bugünlerde, Carlson siyahilere karşı devam eden polis cinayetlerini küçümsemeye ve haklı göstermeye çalışıyor.

Carlson, istatistiklerin her yıl polis tarafından öldürülen yüzlerce Siyahinin çoğunun silahlı olduğunu gösterdiğini iddia ediyor. Ancak gerçek şu ki, polis, silahsız siyahileri sokaklarda ve hatta kendi evlerinde bile öldürüyor! “Silahlı” insanların öldürülmesine gelince, polisin öldürdüğü bir kişi eğer silahsız ise, bu durumda sık sık “silahlı” olduğunu iddia ettiklerini biliyoruz. (ve polisin birisini vurduktan sonra sık sık olay yerine silah yerleştirdiğini hangi dürüst ve bilgili kişi bilmez?). Ayrıca, bir kişinin silahının olması o kişiyi öldürmeyi haklı kılmaz – çoğu zaman silahı olan kişiler polisten kaçarken sırtından vurularak katledilir. Yine de, tamamen haksız şartlar altında her yıl polis tarafından öldürülen “yalnızca” 100 Siyahi olsa “bile”, bu her on yılda bir 1.000 kişi demektir. Ve yalnızca bu sayı bile şu gerçeği ortaya çıkarır:

“1960’den bu yana polis tarafından öldürülen siyahilerin sayısının Jim Crow ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü tarafından linç edilenlerin sayısından çok daha fazladır. Ve polisler neredeyse hiçbir zaman işledikleri bu suçlardan dolayı sorumlu tutulmamış, tutuklanıp yargılanmamıştır; ve mahkemeye çıkartılsalar dahi çok nadir olarak hüküm giymiş ve aynı şekilde çok nadir olarak işledikleri suçla (cinayetle!) orantılı bir şekilde cezalandırılmışlardır.” [11]

Daha önce de söylediğim gibi, bu acı bir gerçektir ve sistemin bu ülkedeki gerçek doğasına ilişkin kahredici bir mirastır. Jim Crow ayrımcılığı döneminde Güney’de büyüyen her Siyahi erkeğin linç edilme korkusu vardı. [2] Linç edilenlerin sayısı “sadece” 5.000 (!) idi. Herhangi bir Siyahinin, herhangi bir zamanda, herhangi bir nedenle (ya da hiçbir neden olmasa da) linç edilebileceği gerçeği bulunuyordu, bir bütün olarak Siyahi halka sürekli şekilde terör uygulanmıştır. Ve günümüzde bu gerçek şu şekildedir:

“Bugüne dek her yıl yüzlerce siyahi (ve baskıya maruz kalan halklar) polis tarafından katledilmiştir. Siyahi halk “durdurulma ve üst aranma’’ gibi uygulamalarla devamlı olarak sistematik bir terörün objesi haline gelmiştir. **Aynı şekilde tüm siyahi erkekler (ve artan bir şekilde siyahi kadınlar) bu ülkede yaşamın içerisine, şiddette, vahşete ve hatta polis tarafından katledilme riskiyle dahil olurlar.**” [\[3\]](#)

Bu nedenle Siyahi ebeveynler özellikle erkek çocuklarıyla “sohbet” etmek zorunda kalırlar ve onlara polis tarafından öldürölmelerini engelleyeceğini umdukları şeyleri nasihat ederler. Bu nedenle, George Floyd gibi bir kişi polis tarafından vahşice öldüröldüğünde, pek çok Siyahi -ve burjuvaziden pek çok kişi- şu şekilde haykırdı: “Bu ben de olabilirdim!”

Tucker Carlson’ın çarpık zihninde tüm bu Siyahi insanlar ya cahil ya histerik olmalı... Oysa bu insanlar aslında oldukça gerçek ve devam eden bir dehşete tepki veriyorlar!

Bu sistemin işleyişinden ötürü -Siyahileri yüzyıllardır köleleştiren, iç savaştan sonra nesiller boyunca onları acımasızca sömüren ve hayatın her alanında onlara karşı sistematik bir ayrımcılığa devam eden bu sistemden ötürü- şu an hapsedilen milyonlarca Siyahi bulunuyor. Ya da başka şekillerde Siyahilere karşı sistematik olarak ayrımcılık sürdürölmektedir. Sistemin cezalardaki adaletsizliği devam etmektedir ve bunlar süregiden bir soykırım anlamına gelir.

Tucker Carlson’ı Amerika’da bir Siyahi yapmak gerek. Eğer kendisi bir Siyahi olarak bu ülkede bir hafta hayatta kalsaydı, yaşayacağı adaletsizlikler, haksızlıklar, acımasızlıklar ve berbat uygulamalardan ötürü oturur ağlardı ve sızlanmasının da asla sonu gelmezdi.

<http://yenikomunizm.com/polis-cinayetleri-ve-linc-lanet-olsun-butun-bu-sisteme-bu-sekilde-yasamak-zorunda-degiliz/>

[2] Devrim: Neden Gerekli, Neden Mümkün, Neyin Nesidir? Bob Avakian'ın bir konuşması. Bob Avakian'ın konuşmalarından (2003). revcom.us web sitesinden ulaşabilirsiniz.

[3] Bob Avakian; Polis Cinayetleri ve Linç – Lanet Olsun Bütün Bu Sisteme! Bu Şekilde Yaşamak Zorunda Değiliz! Kaynak için bkz: <http://yenikomunizm.com/polis-cinayetleri-ve-linc-lanet-olsun-butun-bu-sisteme-bu-sekilde-yasamak-zorunda-degiliz>

Uyanan ve Ayağa Kalkan Herkes: Gerçek Kurtuluş Bilim ve Önderlik Gerektirir

Editörün Notu: Aşağıdaki makale 8 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. George Floyd protestolarının gidişatına yönelik bu önemli dosyanın çevirisini takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/651/it-takes-science-and-leadership-to-truly-get-free-en.html>

Bu makale özellikle de haklı bir şekilde polis cinayetlerine ve genel olarak Siyahilere yönelik baskıya karşı ayağa kalkanlar, buna yürekten destek olanlar ve bu süreçten ilham alanlar için, Devrimle henüz tanışanlar için kaleme alınmıştır. **Hoşgeldiniz!** Bu mücadelede sizinle yan yanayız ve bu yüzlerce yıldır devam eden ve gerçekten DAHA FAZLA DEVAM ETMEMESİ GEREKEN baskıya karşı olan öfkeniz ve hiddetinizle birleşiyoruz. Bu açığa çıkan direniş devam etmeli ve daha da

büyümeli. İnsanlar sokaklarda kalmalı ve bu başkaldırı çok daha büyümeli, çok daha genişlemeli, çok daha derinleşmeli ve çok daha kararlı hale gelmeli. Aynı zamanda şu an kendini gösteren büyük bir soru bulunuyor – milyonlarca insan fiilen şu an bunu soruyor: Polis şiddetine, polis cinayetlerine, Siyahi halka karşı baskıya, bütün bunlara gerçekten **son verebilmek** için **ne gerekiyor?**

Bunun yanıtı şudur ki, insanların sokaklarda kalmasından çok daha fazlası gerekiyor ve bu kritik önemdedir. Ve bu baskı, bu sistem içinde birkaç reform yaparak asla sona eremez, bu baskı tamamen sistemin köklerine işlemiş durumdadır. Her büyük problemde olduğu gibi -bu COVID-19 gibi bir doğal afet de olabilir veya ırkçı baskı gibi toplumsal bir afet de olabilir- problemin çözümü için **sebebin** ve **çözümün** derinlikli bir şekilde anlaşılması gerekmektedir. Diğer bir deyişle bu durum **bilimi** gerektirir. Ve **önderliği** gerektirir. O halde dünyayı değiştirmek için bilimin ve önderliğin ne olduğundan biraz bahsedelim.

Pek çok kişi “bilimi” duyunca biyolojiyi, ekolojiyi, iklim değişikliğini, çevreyi, kimyayı, fiziği, laboratuvarları, mikroskopları, medikal tıbbı, teknolojiyi ve yeni keşifleri düşünür. Bunların hepsi bilimin çok önemli örnekleridir veya onunla doğrudan ilişkilidir. Ancak bir sebepten dolayı pek çok kişi **bir bütün olarak insan topluluğunu** anlama ve değiştirme sürecinde bilime gereksinim olduğunu, veya bu maksatla bilimin uygulanabileceğini düşünmez. Bu kesinlikle çok mantıksızdır. Bilim gerçekliği araştırır, kanıtları biriktirir, bu kanıtları analiz eder, örüntüleri saptar ve bu temelde gerçeklikten sonuçları toplar. Bu bilimsel yöntem, toplumu anlama ve değiştirmede niçin uygulanamayacakmış? Veya niçin uygulanmaması gerekiyormuş? İnsan topluluklarının karmaşık olmasından mı? Bunu anlayabilmek için de bilime daha fazla ihtiyacımız var!

Pek çok kişi **“önderliği”** duymuştur ve yine pek çok kişi bunu protestolarda elinde megafon tutan ve protestoya önderlik eden

aktivistler sanmaktadır. Bunlar önemlidir ve önderliğin gerekli örnekleridir, fakat önderlik bundan çok daha fazlasıdır ve çok daha önemlidir. Bu anlamda önderlik, insanlığın karşılaştığı en temel sorunları ve bu sorunların çözümlerini görmelerine, insanların tanımlanmasına ve yönlendirilmesine yöneliktir. Önderlik, *“neden bu durumda olduğumuzu ve bundan nasıl kurtulabileceğimizi”* söyleyebilmektir.

Bob Avakian (BA) ile, yüzyıllardan bugüne devam eden baskılardan yalnızca Siyah halkı değil, **bütün bir insanlığı** özgürleştirmemiz için gerekli olan bilime, önderliğe, problemin nedenlerine ve çözümüne sahibiz. Kulağa fazla iddialı bir ifade gibi mi geliyor? GÜZEL. Öyle olması gerekiyordu. Bu ifade 50 yıldan fazla bir süreyi içeren bir temel ile, bir içerik ile desteklenmektedir.

BA, 1960’larda Kara Panterlerle birlikte çalışan ve mücadele eden bir devrimci olarak öne çıkmıştır. O zamandan beri bıkip yorulmadan çalışıyor ve bu sistemde reform yapılamayacağını; bu sistemi gerçek bir devrim yoluyla devirmenin ve tamamen ortadan kaldırmanın bilimsel bir anlayışını geliştirmeye devam ediyor. Bu kavrayış, bu devrimi yapmak ve bu koşullarda kazanmak için gerekli koşulları ortaya çıkarma stratejisini; ve tamamen yeni ve kökten farklı bir sistem, toplum ve dünya vizyonunu ortaya koymayı sağlıyor. Bütün bunların altında BA’nın, devrime yönelik bir harekete önderlik ederken insanlığın karşılaştığı en büyük meselelerde başvurmaya devam ettiği bilimsel yöntemi bulunuyor. Siyahilerin ezilmesi ve çekilen acılar hakkında derin bir anlayışa ve viseral bir öfkeye sahip, ve Siyahi halkın bu baskıdan kurtulması için alev alev yanan bir arzu BA’nın ve onunla ilgili her şeyin merkezinde yer almaktadır. Ve onlarca yıldır, kendisinin yaşamı boyunca bu devam etmiştir.

Toplumdaki ve dünyadaki insanların **BA’yı öğrenmesi gerekiyor**. Bu canavarca sistemden kurtulmak ve çok daha iyi bir toplumu, dünyayı ve geleceği hayata geçirmek için gerçek bir devrim

yapmak için **şimdiden binlerce** ve nihayetinde **milyonlarca** insanın onu takip etmesi gerekiyor.

Kendiniz de inceleyebilirsiniz. BA'nın yeni ve çok güçlü bir açıklaması olan **"DAHA AZI DEĞİL!"** ile başlayabilirsiniz. Bunu okuyup tanıdığınız herkesle paylaşabilirsiniz. Revcom.us web sitesini ziyaret edebilir ve BA'nın en son makalelerini okuyabilirsiniz. Bunlar çok geniş başlıklarda devrimle ve dünyayı kökten değiştirmekle ilgili makalelerdir. BA'nın önderlik ettiği devrime nasıl katılacağınızı öğrenebilirsiniz. BA'nın çalışmalarından *BASics*'i okuyun, bu kitap devrimin el kitabıdır. Ayrıca **"Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?"** videosunu izleyin. **BA Portalını** ziyaret edin ve çalışmaları hakkında kapsamlı bilgi alın. Bunu toplumun her tarafına yayarken daha fazla bilgi edinin. Nasıl daha fazla bilgi edinebileceğinizi ve nasıl katılabileceğinizi öğrenmek için bize yazın. Sorularınızla bize yazın ve aklınızdakileri bize bildirin.

Son bir şey: *Yanlış şeyler yapmayın* deniyor, kesinlikle bu tartışmalı bir mevzudur. Bir kez daha diyoruz ki: BU GÜZEL. Şunu bir düşünün: Gerçek bir devrim hareketinin hiç kimseyi gücendirmemesi veya rahatsız etmemesi mümkün müdür? Bu şekilde gerçek bir devrim hareketi olabilir mi? Dışarıda atıp tutan ancak gerçek bir devrimden korkan, sistem içinde yer alarak kendileri açısından daha iyi bir anlaşma yapmaya çalışan veya neden bahsettiğini dahi bilmeyen her türlü insandan bahsediyoruz. İnsanlık için bir çıkış yolu olan kişinin ten rengi beyazsa, o kişiyi dinlememeniz gerektiğine inanan insanlar var. Söylemeye gerek yok, böylesi insanlar BA'yı ve neyi temsil ettiğini inanın hiç sevmeyecekler! Ve BA'ya saldırmak ve kendi kışkırlarını örtmek için her türlü yalan, ucuz iftira ve hakarete bulunacaklar. Böylesi davranışlar aşağılıkçadır, çok zararlıdır ve ciddiye alınmalı ve bunlarla mücadele edilmelidir. **Fakat öte yandan bu tip davranışlar hiç de şaşırtıcı değildir.**

Öyleyse bir soru ile bitirelim: Dünyayı temel olarak şu anki

şekliyle olduğu gibi tutmak isteyen insanların ağızlarından devamlı yalanlar ve saçmalıklar mı dinleyeceksiniz? Yoksa doğrudan sorunun kaynağına gitmek, BA'yı öğrenmek ve ne olduğunu kendiniz görmek için cesaretiniz, tutarlılığınız ve entelektüel dürüstlüğünüz mü olacak? **Bu baskıya son vermeyi, dünyayı değiştirmeyi ve tam olarak herkes için kurtuluşu gerçekten ne kadar istiyorsunuz?**

Colin Kaepernick, LeBron James ve Bütün Hakikat

Editörün Notu: Devrimin önderi ve yeni komünizmin mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 8 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayılanmıştır. Çevirisini takipçilerimiz için sunarız.

Kaynak için bkz :
<https://revcom.us/a/651/bob-avakian-colin-kaepernick-lebron-james-and-the-whole-truth-en.html>

Bugünlerde George Floyd'un katledilişinin ardından gerçekleşen kitle eylemlerinde pek çok insan Colin Kaepernick'in ulusal marş okunması esnasında polis şiddeti ve cinayetlerini protesto etmek için diz çökmesini *haklı* bulduğunu söylüyor. Tabii ki bu sırada Donald Trump'ın Kaepernick ve beraberinde bu eylemlere destek olan profesyonel futbolculara saldırıları, ölümüne ırkçı ve alenen faşist bir kesim tarafından yankısını bulmuş durumda. Bu saldırılara cevap olarak pek çok insan -adı duyulmuş pek çok insan da dahil- Koepernick'i savunmak için öne çıkıyorlar, bu şüphesiz çok iyi ve önemli. Ancak aynı zamanda içerisinde hatalı bir şekilde savunulan ve de Kaepernick'in konumunu reddeden veya bu konuyla ilgili kritik

kısımları saptıran şeylerde mevcut.

Örnek vermek gerekirse, Lebron James, Kaepernick'i savunmak adına gözle görülür prestijini kullandı (James aynı şekilde George Floyd'un öldürülmesiyle ilgili öfkesini dile getirmiş ve akabinde gerçekleşen eylemleri de desteklediğini söylemişti), fakat aynı zamanda James, Kaepernick'in Amerikan bayrağına veya ordusuna karşı saygısızlık yapmadığını da söylemişti. Peki Kaepernick'in o sırada gerçekten ne dediğine bir bakalım: "Siyahi ve başka etnisitelerden halkları ezen bir ülkenin bayrağına saygı göstermek için ayağa kalkmayacağım."

Açıkça görülebiliyor ki, Kaepernick bu ülkenin bayrağına karşı saygısızlık içerisinde ve bunda sonuna kadar haklı da! Kendisinin de ortaya koyduğu üzere, Siyahi halkı ve başka halkları ezen bir ülkenin bayrağına neden saygı gösterebilirsin ki? Baskılara karşı duran herhangi bir kişi neden saygı gösterebilirsin ki? Bu bayrak, bu ülkenin gerçekten neyle ilgili olduğunun sembolüdür. Bu da siyahi halka ve başka renklerden halklara yapılan baskı ve hem bu ülkede hem de dünya çapında yürüttükleri canavarca baskılardır.

Bu ülkenin silahlı kuvvetlerine gelecek olursak, hakikat şudur: Lebron James ve diğerlerinin iddia ettiği, bu askeriye'nin bu ülkedeki insanların özgürlüklerini korudukları iddiasının gerçeğe alakası yoktur. Hangi özgürlükler? Polis tarafından katledilme, ezilme, teröre maruz bırakılma özgürlüğü mü? Toplumun her kesiminde ayrımcılığa maruz bırakılma özgürlüğü mü? Sınırlarda toplama kamplarına kapatılma özgürlüğü mü? Sistematik ırkçılığa ve cinsiyete dayalı baskıya maruz kalma özgürlüğü mü? Çevrenin yok edilmesi özgürlüğü mü?

Hakikat şudur: Bu silahlı kuvvetler, polisiyle ve diğer tüm silahlı kuvvetleriyle beraber, bu ülkede ve dünyanın dört bir tarafında milyarlarca insanın maruz kaldığı bu sistemin üstüne kurulmuş olan bütün baskıların, sömürülerin ve yağmaların, ahlaksız bir şiddet ve kontrolsüz bir yıkım ile uygulayıcısı

konumundadır.

Daha önce de Amerikan ordusuyla ilgili belirttiğim gibi :

... en ufak bir şüphe olmaksızın, yekpare ve ağza dahi alınamayacak savaş suçları ve insanlığa karşı suçların makinesidir ve Vietnam'da gerçekleştirdikleri eylemler, o yıkım seviyesi ve akıl almaz ahlaksızlıkları ile, bunun sistematik ve yoğunlaşmış ifadesini içerir:

Okullar, hastaneler, barajlar ve başka kritik altyapı tesisleri de dahil olmak üzere, milyonlarca insanı katleden bomba ve mayın saldırıları. Sıkça düzenlenen napalm, beyaz fosfat, portakal gazı ve insan öldürmeye yönelik milyonlarca başka silahlarla, pek çok çocuğu sakat bırakarak, halkları ölümüne yakmaları;

Milyonlarca Vietnamlının yaşam alanlarını mahvederek, kırsal Vietnam'da yaşayanlar için yaşamsal olan ekilebilir toprağı ve tarım arazilerinin büyük bölümünü yok ederek;

Esir tutulan insanlara- büyük çoğunluğu sivil, erkek, kadın, çocuk, genç ve yaşlı ve çok gençlerde dahil olmak üzere- işkence eden;

Öldürülen Vietnamlıların vücutlarını tahrip ederek bunları ''ödül'' olarak giyen, Vietnamlı kadınları ve kızları kitlesel tecavüze mağdur bırakmaları...[\[1\]](#)

Eğer bunların gerçekler olduğuna inanmıyorsanız veya inanmak istemiyorsanız, Nick Turse'ün kitabı olan, *Kill Anyhting That Moves, The Real American War in Vietnam*'ı edinin ve kendinizi okumaya zorlayın ve okumaya devam edin.

Ve daha önce de belirttiğim gibi, Amerikan ordusunun Vietnam'da yaptıkları bir istisna veya bir tür sapma değildir, bu ordunun gerçek doğasını ve rolüyle beraber uygulayıcısı olduğu kapitalist-emperyalist sistemin gerçek doğasını da gösterir (Bununla ilgili hakikati daha da detaylı öğrenmek

için, revcom.us sitesinden “American Crime Series” okunabilir.)

Herkesin, özellikle de bu ülkede yaşıayan herkesin, insanlığa karşı işlenen sayılamayacak kadar fazla olan bu suçları, halen devam eden savaş suçlarını söyleyen herkesin bu hakikati, bu ülkeyle ilgili ve tüm dünyaya yaptıklarının hakikatini bilme ve ona göre hareket etme sorumluluğu; ve evet, aynı zamanda buna saygı duymama, bundan derin bir şekilde iğrenme ve daha da ötesinde buna karşı hareket etme sorumluluğu vardır.

[1] Bob Avakian, *[On Impeachment, Crimes Against Humanity, Liberals and Lies, Provocative and Profound Truths](#)*, yer aldığı kaynak: revcom.us.